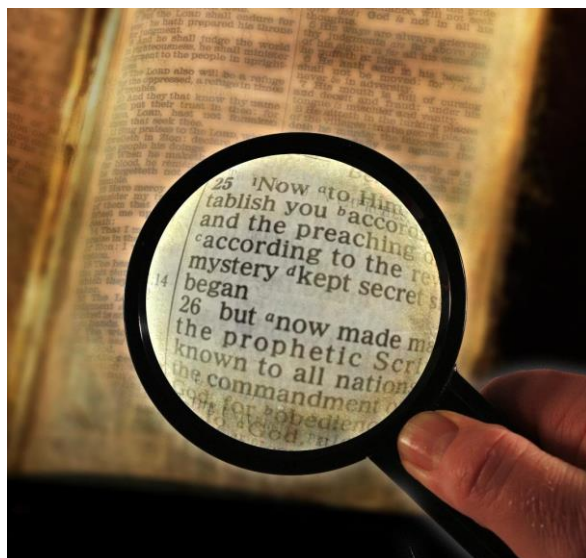


Taina planului lui Dumnezeu

De ce a creat Dumnezeu ceva?

De ce te-a făcut Dumnezeu?



De către Bob Thiel, Ph.D.

Drepturi de autor © 2020/2021/2022 de Cărți Nazarene. ISBN 978-1-64106-066-0. Versiune 1.6. Broșură produsă pentru: *Biserica lui Dumnezeu continuă* și Successor, o singură corporație. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 USA.

Citatele scripturale sunt în mare parte preluate din *Noul Rege Iacov* (Thomas Nelson, Drepturi de autor © 1997; folosit cu permisiunea) uneori prescurtat ca *NKJV*, dar în mod normal afișat fără nicio abreviere.

Acest document a fost scris inițial în limba engleză și a fost tradus de cineva care nu face parte din Biserica lui Dumnezeu continuă. În caz de ambiguitate cu privire la unele puncte traduse, vă rugăm să consultați versiunea originală în limba engleză, care este accesată la ccog.org

Cuprins

- 1. Planul lui Dumnezeu este un mister pentru cei mai mulți**
- 2. De ce Creația? De ce oameni? De ce Satana? Ce este Adevărul? Care sunt tainele odihnei și ale păcatului?**
- 3. Ce ne învață religiile lumii?**
- 4. De ce îngăduie Dumnezeu suferința?**
- 5. De ce te-a făcut Dumnezeu?**
- 6. Există un plan pe termen lung**
- 7. Comentarii finale**

Mai multe informatii

1. Planul lui Dumnezeu este un mister pentru cei mai mulți

Biblia ne învață:

¹ La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul. (Geneza 1:1, NKJV peste tot, dacă nu se indică altfel)

Dar de ce?

Care este intelesul vietii?

De-a lungul veacurilor, oamenii s-au întrebat dacă există un scop care se elaborează pe pământ.

Și dacă există, ce este?

Presupunând că există un Dumnezeu, de ce a făcut El ceva?

De ce a creat Dumnezeu oamenii? De ce te-a făcut Dumnezeu?

Viața ta are vreun scop?

Diferite culturi și diferite religii au opiniile lor. Dar sunt ele în concordanță cu Biblia?

Ce este adevărul?

O parte a adevărului este că planul lui Dumnezeu este un mister pentru majoritatea. Observați ceva ce ne învață Biblia despre asta:

²⁵ Acum, Celui ce vă poate întări după Evanghelia Mea și propovăduirea lui Isus Hristos, după **descoperirea tainei ținute ascunse de la începutul lumii** ²⁶ **dar acum făcute cunoscute și prin Scripturile profetice** făcute cunoscute tuturor neamurilor, după porunca lui Dumnezeu veșnic, pentru ascultarea de credință — ²⁷ Lui Dumnezeu, singurul înțelept, să fie slavă prin Isus Hristos în veci. Amin. (Romani 16:25-27)

Biblia vorbește despre misterul care a fost ținut secret de la începuturile lumii, dar că este revelat în scripturile profetice — „cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15; Iacov 1:18).

Biblia se referă la multe taine, precum misterul Împărăției lui Dumnezeu (Marcu 4:11), misterul harului (Efeseni 3:1-5), misterul credinței (1 Timotei 3:9), misterul a relației de căsătorie (Efeseni 5:28-33), misterul fărădelegii (2 Tesaloniceni 2:7), misterul învierii (1 Corinteni 15:51-54), misterul lui Hristos (Efeseni 3:4) misterul Tatălui (Coloseni 2:2), misterul lui Dumnezeu (Coloseni 2:2; Apocalipsa 10:7) și chiar Taina Babilonul cel Mare (Apocalipsa 17:5). Această carte este scrisă, pentru cei interesați de adevăr, „pentru ca ei să aibă toate bogățiile pe care le aduce asigurarea în înțelegerea cunoașterii misterului lui Dumnezeu” (Coloseni 2:2, NET).

Deși acest lucru poate fi o surpriză pentru mulți, cei trei scriitori ai Evangheliilor sinoptice au consemnat toți că Isus nu a vorbit în pilde pentru ca oamenii să înțeleagă mai bine. Ei au consemnat că Isus a spus

că El a vorbit în pilde pentru a păstra tainele Împărăției lui Dumnezeu necunoscute pentru mulți (Matei 13:11; Marcu 4 :11-12; Luca 8:10) în această epocă.

Apostolul Pavel a scris că slujitorii credincioși sunt „ispravnicii tainelor lui Dumnezeu” (1 Corinteni 4:1; cf. 13:2) care trebuie să „spună adevărul în dragoste” (Efeseni 4:15).

Ești interesat să afli mai multe despre multe dintre misterele despre care Biblia le spune?

Vrei să știi de ce Dumnezeu a făcut ceva?

Ai vrea să știi de ce te-a făcut Dumnezeu?

Da, mulți au propriile lor idei.

Există vreo modalitate prin care TU să știi cu adevărat?

Cei care sunt dispuși să creadă în Biblie peste tradițiile umane pot ști.

Cu toate acestea, din moment ce chiar și cele mai de bază aspecte ale planului lui Dumnezeu sunt un mister pentru majoritatea, vă rugăm să luați timp pentru a citi întreaga carte și, după cum doriți, pentru a căuta unele dintre scripturile care tocmai sunt citate (în loc de a fi complet citat) pentru chiar mai multe clarificări.

Tainele pot fi făcute cunoscute prin înțelegerea scripturilor profetice pentru cei ascultători în credință.

Cu toate acestea, ele nu au fost făcute cunoscute tuturor în această epocă, doar celor numiți acum:

¹¹ ... „Vă s-a dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar celor ce sunt afară, toate le vin în pilde” (Marcu 4:11)

²⁵ Căci nu vreau, fraților, să nu cunoașteți această taină, ca să nu fiți înțelepți după părerea voastră, că orbirea s-a întâmplat în parte lui Israel, până când a intrat plinătatea Neamurilor. (Romani 11: 25)

⁷ Dar înțelepciunea lui Dumnezeu vorbim într-o taină, înțelepciunea ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o înaintea veacurilor pentru slava noastră (1 Corinteni 2:7).

Pentru mai precis despre „misterul Împărăției lui Dumnezeu” și „misterul Evangheliei” (Efeseni 6:19), puteți consulta și broșura noastră gratuită *Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu*, disponibilă la ccog.org în 100. limbi diferite . Legat de „plinătatea Neamurilor”, consultați cartea gratuită *OFERTA Universală a Mântuirii, Apocatastasis: Poate Dumnezeu să salveze pe cei pierduți într-o epocă viitoare? Sute de scripturi dezvăluie planul de mântuire al lui Dumnezeu* , disponibil și online la www.ccog.org.

Apostolul Pavel a scris:

⁸ Mie, care sunt mai mic decât cel mai mic dintre toți sfinții, mi s-a dat acest har, ca să propovăduiesc printre Neamuri bogăția cea nepătrunsă a lui Hristos, ⁹ și să văd tuturor care este

părtășia tainei, care din începutul veacurilor a fost ascuns în Dumnezeu, care a creat toate lucrurile prin Isus Hristos; ¹⁰ pentru ca acum înțelepciunea multiplă a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscută de către Biserică domniilor și stăpânirilor din locurile cerești, ¹¹ conform planului veșnic pe care l-a împlinit în Hristos Isus, Domnul nostru, ¹² în care avem îndrăzneală și accesul cu încredere prin credința în El. (Efeseni 3:8-12)

²⁵ ... M-am făcut slujitor după isprăvnicia de la Dumnezeu, care mi-a fost dată pentru voi, pentru a împlini Cuvântul lui Dumnezeu, ²⁶ taina care a fost ascunsă din veac și din neam, dar acum a fost descoperită sfinților Săi. ²⁷ Lor a voit Dumnezeu să le facă cunoscute care sunt bogățiile slavei acestei taine între Neamuri: care este Hristos în voi, nădejdea slavei. (Coloseni 1:25-27)

Există multe „bogății” care sunt „de nepătruns” fără Cuvântul lui Dumnezeu. Acestea sunt în esență mistere biblice care au fost ascunse de mult timp.

În secolul al II-lea, Episcopul/Pastorul Policarp al Smirnei a scris despre „misterul profetic al venirii lui Hristos” (Policarp, Fragmente din Victor de Capua. Traducere de Stephen C. Carlson, 2006; detalii despre misterele privind venirea Lui pot fi găsite în cartea online gratuită, disponibilă la www.ccog.org, intitulată: *Dovada că Isus este Mesia*).

De asemenea, în secolul al II-lea, Episcopii/Pastorii Ignatie și Melito au scris că slujirea a înțeles despre diferite mistere scripturale (de exemplu, *Epistola lui Ignatie către Efeseni* ; *Epistola lui Melito Omilie de Paște*).

Isus și apostolii au explicat unele dintre aceste mistere celor care au devenit creștini timpurii. Noi din Biserica *Continuă* a lui Dumnezeu ne străduim să facem asta acum pentru cei care sunt dispuși să caute.

Natura lui Dumnezeu

Înțelegerea puțin despre natura lui Dumnezeu ne va ajuta să înțelegem mai bine tainele planului Său.

Biblia ne învață că „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:16), „Dumnezeu este Duh” (Ioan 4:24), „Iehova este bun” (Nahum 1:7, World English Bible) , atotputernic (Ieremia 32). :17,27), atotștiutor (Isaia 46:9-10) și că El este veșnic (Isaia 57:15).

Apostolul Pavel a scris:

⁷ În El avem răscumpărarea prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăția harului Său, ⁸ pe care El l-a făcut să se înmulțească față de noi în toată înțelepciunea și chibzuința, ⁹ făcându-ne cunoscută taina voii Lui, după cum Buna Sa plăcere, pe care El și-a propus în Sine, ¹⁰ ca, în dispensarea plinătății vremurilor, să adune într-una toate lucrurile în Hristos, atât cele din cer, cât și cele de pe pământ, în El. (Efeseni 1:7-10)

Observați că voința lui Dumnezeu este un mister pentru cei mai mulți (cei care nu sunt chemați acum), în esență până la dispensarea plinătății vremurilor – care va veni pentru cei mai mulți după o înviere profețită.

Cu toate acestea, Dumnezeu a prezentat cu mult timp în urmă aspecte ale planului Său:

¹¹ Sfatul Domnului rămâne în veac, planurile inimii Lui pentru toate neamurile. (Psalmul 33:11)

¹⁸ Știind că nu ați fost răscumpărați cu lucruri stricăcioase, ca argintul sau aurul, din purtarea voastră fără scop primită prin tradiție de la părinții voștri, ¹⁹ ci cu sângele prețios al lui Hristos, ca al unui miel fără cusur și fără pată. ²⁰ El a fost într-adevăr rânduit dinainte înainte de întemeierea lumii, dar s-a arătat pentru voi în aceste vremuri din urmă. (1 Petru 1:18-20)

⁸ Toți cei care locuiesc pe pământ se vor închina lui {fiarei}, ale cărei nume nu au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii. (Apocalipsa 13:8)

Faptul că Biblia spune că Mielul, adică Isus (cf. Ioan 1:29, 36), a fost destinat să fie înjunghiat de la început arată că Dumnezeu știa că oamenii vor păcătui și El are de mult un plan.

Profetul Isaia a fost inspirat să consemneze acest lucru despre certitudinea planului lui Dumnezeu:

⁸ „Adu-ți aminte de aceasta și arătați-vă oameni; Aduceți-vă aminte, voi, nelegiuitorilor. ⁹ Adu-ți aminte de lucrurile de mai înainte, căci Eu sunt Dumnezeu și nu este altul; Eu sunt Dumnezeu, și nimeni nu este ca Mine, ¹⁰ De la început declarând sfârșitul, Și din timpuri străvechi lucruri care încă nu s-au făcut, spunând: „Sfatul Meu va rămâne în picioare, și voi face tot ce-mi place.” ¹¹ Chemând un pasăre de pradă din răsărit, Omul care-mi îndeplinește sfatul, dintr-o țară îndepărtată. Într-adevăr, am spus-o; O voi duce și eu la îndeplinire. Mi-am propus; O voi face și eu. (Isaia 46:8-11)

¹¹ Sfatul Domnului rămâne în veac, planurile inimii Lui pentru toate neamurile. (Psalmul 33:11)

Planurile lui Dumnezeu se vor împlini.

Luați în considerare și următoarele:

¹⁶ Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. ¹⁷ **Căci Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume pentru a osândi lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin El** (Ioan 3:16-17).

Acum că vedem unele dintre atributele lui Dumnezeu, cum ar fi El este bun, este un planificator și este dragoste: aceasta ar trebui să ne ajute să-L înțelegem mai bine pe El și motivațiile Sale de bază cu privire la motivul pentru care El a făcut ceva.

Ești important. Tu contezi! Dumnezeu TE iubește personal. Și are un plan pentru tine personal.

2. De ce Creația? De ce oameni? De ce Satana? Ce este Adevărul? Care sunt tainele odihnei și ale păcatului?

Una dintre cele mai mari întrebări pe care le-au pus filozofii de-a lungul veacurilor este „De ce suntem aici?” Altul este: „De ce există ceva?”

Răspunsurile de bază la aceste întrebări pot fi găsite în Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia.

Deși există diverse idei despre originile universului, există un consens între mulți oameni de știință, precum și oameni religioși, că toate ființele umane au avut aceeași mamă (deși există dispute cu privire la cât de departe merge asta).

Cartea Genezei

Avem câteva idei despre motivul pentru care Dumnezeu a creat ceva în prima carte a Bibliei, cunoscută în mod obișnuit sub numele de Geneza.

În mod repetat, Cartea Genezei arată că Dumnezeu a văzut că ceea ce a făcut El este bun (Geneza 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). Și, cartea de mai târziu a lui Isaia ne informează că Dumnezeu a format pământul pentru a fi locuit (Isaia 45:18).

Geneza ne învață acest lucru cu privire la Dumnezeu făcând oameni:

²⁶ Atunci Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; ei să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului și peste vite, peste tot pământul și peste tot târătorul care se târăște pe pământ.”

²⁷ Așa că Dumnezeu a creat pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie, El i-a creat. ²⁸ Atunci Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Fiți roditori și înmulțiți-vă; umple pământul și supune-l; stăpânește peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitor care se mișcă pe pământ.”

²⁹ Și Dumnezeu a zis: „Iată, v-am dat orice plantă care dă sămânță care este pe toată suprafața pământului și orice copac al cărui rod dă sămânță; pentru tine va fi pentru hrana. ³⁰ De asemenea, fiecărei fiare ale pământului, fiecărei păsări ale cerului și tuturor celor ce se târăște pe pământ, în care este viață, le-am dat ca hrană orice plantă verde”; și așa a fost. (Geneza 1:26-30)

Dumnezeu a format oamenii după felul lui Dumnezeu, nu după un fel animal. Dumnezeu se reproduce în esență pe Sine (Maleahi 2:15). Vedem că oamenii au fost creați după o imagine oarecum fizică a lui Dumnezeu pentru a stăpâni asupra lucrurilor de pe pământ (comparați Evrei 2:5-8), iar alte scripturi arată că îndumnezeirea face parte din plan (cf. 1 Ioan 3:2).).

Au fost oamenii și creația rele?

Nu. Următorul verset din Geneza ne spune:

³¹ Atunci Dumnezeu a văzut tot ce făcuse și într-adevăr era foarte **bun** . Deci seara și dimineața au fost ziua a șasea. (Geneza 1:31)

Așadar, întreaga recreare (Geneza 1:3-2:3) a fost foarte bună și, după cum s-ar părea, așa ar fi instrucțiunile lui Dumnezeu pentru ca oamenii să supună pământul (Geneza 1:28).

După a șasea zi, Dumnezeu S-a odihnit:

¹ Astfel au fost terminate cerurile și pământul și toată oștirea lor. ² Și în ziua a șaptea, Dumnezeu și-a încheiat lucrarea pe care o făcuse și S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. ³ Atunci Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ea S-a odihnit de toată lucrarea Sa pe care Dumnezeu a creat-o și a făcut-o. (Geneza 2:1-3)

Dumnezeu, în esență, a făcut o creație fizică în șase zile și o creație mai spirituală în a șaptea.

Dumnezeu binecuvântând ziua a șaptea arată, de asemenea, că El a considerat-o „bună” (în Exod 20:8, El spune să „o sfințești”).

Dumnezeu are un plan.

Ce este Omul?

Observați și următoarele din Geneza:

¹⁵ Atunci Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a pus în grădina Edenului, ca să o îngrijească și să o păzească. (Geneza 2:15)

Motivul pentru a îngriji și păstra grădina a fost acela de a lucra pentru a o îmbunătăți.

Vechiul Testament învață:

⁴ Ce este omul, ca să-l aduci aminte,
și fiul omului, ca să-l vizitezi?

⁵ Căci L-ai făcut puțin mai jos decât îngerii
și L-ai încununat cu slavă și cinste.

⁶ L-ai făcut să stăpânească peste lucrările mâinilor Tale;
Tu i-ai pus toate lucrurile sub picioarele lui,

⁷ toate oile și boii,
chiar și fiarele câmpului,

⁸ păsările cerului
și peștii mării, care trec pe cărările mărilor. (Psalmul 8:4-8)

Oamenilor li s-a dat stăpânire peste pământ (parte din lucrările mâinilor lui Dumnezeu). Noul Testament amplifică acest lucru și mai mult:

⁵ Căci n-a supus îngerilor lumea viitoare, despre care vorbim. ⁶ Dar cineva într-un loc a mărturisit, zicând: Ce este omul, ca să-ți aduci aminte de el? sau fiul omului, ca să -l vizitezi ?

⁷ L-ai făcut un pic mai jos decât îngerii; L- ai încununat cu slavă și cinste și l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: ⁸ Tu ai supus toate lucrurile sub picioarele Lui. Căci, prin faptul că i-a supus totul, nu a lăsat nimic din ce nu i-a fost supus. Dar acum nu vedem încă toate lucrurile supuse lui.

⁹ Dar îl vedem pe Isus, care a fost făcut puțin mai jos decât îngerii pentru suferința morții, încununat cu slavă și cinste ; ca el, prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru fiecare om.

¹⁰ Căci Acela, pentru care sunt toate lucrurile și prin care sunt toate lucrurile, aducând mulți fii la slavă, să facă pe căpetenia mântuirii lor desăvârșită prin suferințe.

¹¹ Căci atât cel ce sfințește , cât și cei sfințiți sunt toți dintr-unul; de aceea nu-i este rușine să-i numească frați,

¹² Spunând: „Voi vesti numele Tău fraților mei, în mijlocul bisericii îți voi cânta lauda”.

¹³ Și iarăși, îmi voi pune încrederea în el. Și iarăși: Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.

¹⁴ Din moment ce copiii sunt părtași cărnii și sângelui, și El însuși a luat parte la aceeași parte; ca prin moarte să-l nimicească pe cel care avea puterea morții, adică pe diavolul;

¹⁵ Și izbăvește-i pe cei care, din frica morții, au fost sclavi toată viața.

¹⁶ Căci, într-adevăr, El nu a luat asupra lui firea îngerilor; dar a luat asupra lui sămânța lui Avraam.

¹⁷ De aceea, în toate lucrurile, trebuia să fie asemănător fraților săi, ca să fie un mare preot milos și credincios în lucrurile care țin de Dumnezeu, pentru a face împăcare pentru păcatele poporului. (Evrei 2:5-17 , KJV)

Deci, conducerea universului face parte din plan.

Cu toate acestea, unul dintre motivele pentru care toate lucrurile nu sunt încă sub control uman este următorul:

²³ căci toți au păcătuț și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu (Romani 3:23)

Dar a ne mântui de păcat face parte din plan (cf. Romani 3:24-26), așa că mai târziu vom putea conduce.

Misterul oamenilor în comparație cu animalele

Oamenii sunt doar animale, distinse doar ca fiind mai înalt evaluate decât alte primare?

Nu.

Oamenii de știință s-au luptat cu asta.

Dar cei dispuși să accepte cuvântul lui Dumnezeu ar putea înțelege.

Oamenii au în ei spiritul omului, în timp ce animalele, inclusiv celelalte primate, nu au același spirit. Realitatea că există un spirit în oameni este învățată atât în Vechiul, cât și în Noul Testament:

⁸ Dar este un duh în om și suflarea Celui Atotputernic îi dă pricepere. (Iov 32:8)

¹¹ Căci cine cunoaște lucrurile omului decât duhul omului care este în el?... (1 Corinteni 2:11)

Seculariștii nu vor să admită că există un spirit în om pe care Dumnezeu l-a dat.

Dar acolo este.

Și acel spirit al omului diferă de tipul de spirit pe care îl au animalele (cf. Eclesiastul 3:21).

În 1978, vechea Biserică a lui Dumnezeu din întreaga lume a publicat o broșură de Herbert W. Armstrong intitulată *Ce nu poate descoperi știința despre mintea umană*. Iată câteva fragmente din el:

DE CE nu pot cele mai mari minți să rezolve problemele lumii? Oamenii de știință au spus: „Dacă avem suficiente cunoștințe, vom rezolva toate problemele umane și ne vom vindeca toate relele.” Din 1960, fondul mondial de cunoștințe s-a dublat. Dar și relele omenirii s-au dublat. ...

Dar cele mai mari minți umane nu au înțeles niciodată acea CUNOAȘTERE revelată divin. Este ca și cum Dumnezeu, Făcătorul nostru, ne-ar fi trimis mesajul într-un cod secret de nescăpat.

Și cele mai mari minți umane nu au spart niciodată acel cod secret. Știința modernă nu o poate înțelege. Psihologii nu înțeleg ei înșiși ce este compusă mintea umană. ...

Practic, nu există nicio diferență de formă și construcție între creierul animal și creierul uman. Creierul elefanților, balenelor și delfinilor este mai mare decât creierul uman, iar creierul cimpanzeului este puțin mai mic.

Calitativ, creierul uman poate fi foarte ușor superior, dar nu suficient pentru a explica de la distanță diferența de producție.

Atunci, ce poate explica marea diferență? Știința nu poate răspunde în mod adecvat. Unii oameni de știință, în domeniul cercetării creierului, concluzionează că, în mod necesar, trebuie să existe o componentă nonfizică în creierul uman care nu există în creierul animalului. Dar majoritatea oamenilor de știință nu vor admite posibilitatea existenței nonfizicului.

Ce altă explicație există? De fapt, în afara gradului foarte mic de superioritate fizică a creierului uman, știința NU are nicio explicație, din cauza refuzului de a admite chiar și posibilitatea spiritualului.

Când omul refuză să admită chiar și existența propriului său Creator, el își închide din minte vastele oceane de cunoștințe, fapte și ÎNȚELEGERE adevărate de bază. Când înlocuiește adevărul cu FABLE, el este, dintre toți oamenii, CEL MAI IGNORANT, deși se pretinde a fi înțelept. ...

OMUL a fost făcut din praful pământului. El își primește viața umană temporară din aer, inspirată și expirată din nări. Viața lui este în sânge (Geneza 9:4, 6). Dar sângele vital este oxidat prin respirarea aerului, chiar și ca benzina în carburatorul unui automobil. Prin urmare, respirația este „respirația vieții”, așa cum viața este în sânge.

Observați cu atenție că OMUL, făcut în întregime din materie, A DEVENIT un suflet viu de îndată ce RESPIRAȚIA ia dat viața sa fizică temporară. ... SUFLETUL este compus din MATERIE fizică, nu din Spirit.

Am explicat că creierul uman este aproape identic cu creierul animal. Dar omul a fost făcut în forma și forma lui Dumnezeu, pentru a avea o relație specială cu Dumnezeu - pentru a avea potențialul de a se naște în FAMILIA lui Dumnezeu. Și Dumnezeu este DUH (Ioan 4:24). Pentru a face posibilă reducerea decalajului - sau pentru a face tranziția OMENILOR, compusă în întregime din MATERIE, în ființe SPIRITICE în Împărăția lui Dumnezeu, apoi să fie compusă în întregime din Duh și, în același timp, să dau OMULUI o MINTE ca a lui Dumnezeu - Dumnezeu a pus un duh în fiecare om.

În Iov 32:8, citim: „Există un duh în om și inspirația Celui Atotputernic le dă înțelegere”.

Acesta este un mare ADEVĂR, înțeles de foarte puțini.

Eu numesc acest spirit spiritul OM, pentru că este ÎN fiecare om, chiar dacă este ESENȚĂ SPIRITUALĂ și nu materie. NU este o persoană sau o ființă spirituală. Nu este OMUL, ci esența spiritului ÎN om. NU este un suflet – omul fizic este un suflet. Spiritul uman dă puterea INTELECTULUI creierului uman.

Spiritul uman nu furnizează VIAȚA umană – VIAȚA umană se află în SÂNGELE fizic, oxidat de RESPIRAȚIA vieții.

Este acea componentă nonfizică a creierului uman care nu există în creierul animalelor. Este ingredientul care face posibilă trecerea de la uman la divin, fără a schimba materia în spirit, în momentul învierii. Asta voi explica puțin mai târziu.

Permiteți-mi să clarific câteva puncte esențiale despre acest spirit în om. Este esența spiritului, la fel cum în materie aerul este esență, la fel și apa. Acest spirit uman nu poate vedea. CREIERUL fizic vede prin ochi. Spiritul uman DIN o persoană nu poate auzi. Creierul aude prin urechi. Acest spirit uman nu poate gândi.

Creierul gândește - deși spiritul conferă puterea de a gândi, în timp ce creierul animal brut fără un astfel de spirit nu poate, decât în modul cel mai elementar. . .

Așa cum niciun animal mut nu poate cunoaște lucrurile cunoașterii omului, nici omul nu poate cunoaște numai prin creier, decât prin spiritul omului – spiritul uman – care este în om. De

asemenea, în același mod, nici măcar un om nu poate cunoaște – înțelege – lucrurile lui Dumnezeu, dacă nu primește un alt duh – Duhul Sfânt al lui DUMNEZEU.

Altfel spus, toți oamenii au de la naștere un spirit numit „spiritul omului” care este ÎN El. Observați cu atenție că acest spirit NU este omul. Este ceva ÎN OM. Un bărbat ar putea înghiți o marmură mică. Atunci este ceva în om, dar nu este omul sau vreo parte a lui ca om. Omul a fost făcut din praful pământului - muritor. Acest spirit uman nu este sufletul. Este ceva ÎN suflet care însuși ESTE OMUL fizic.

Observați, în continuare, versetul 14: „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, pentru că ele sunt o nebunie pentru el; nici nu le poate cunoaște, pentru că sunt discernuți spiritual.”

Deci, din naștere, Dumnezeu ne dă un singur spirit, pe care, în lipsa unui termen mai bun, îl numesc spirit uman. Ne dă putere minții care nu se află în CREIERUL animalului. Cu toate acestea, puterea MINTEI este limitată la cunoașterea universului fizic. DE CE? Pentru că cunoașterea intră în mintea umană NUMAI prin cele cinci simțuri fizice.

Dar observați că Dumnezeu nu finalizase crearea OMULUI la crearea lui Adam și a Evei. Creația fizică a fost finalizată. Ei au avut acest spirit „uman” la crearea lor. ...

CUM a plănuit Dumnezeu să „pună decalajul” de la compoziția fizică la cea spirituală – să se reproducă pe Sine însuși din OAMENI FIZICI CARE VIN DE LA PUNTORUL FIZIC?

În primul rând, Dumnezeu a pus ÎN OMUL fizic un spirit „uman”. Totuși, NU spiritul uman este cel care ia deciziile, ajunge la pocăință sau construiește caracterul. După cum am subliniat, acest spirit nu dă viață, nu poate vedea, auzi, simți sau gândi. Îl împuternicește pe OMUL FIZIC, prin CREIERUL său, să facă aceste lucruri. Dar acest spirit ÎNREGISTREAZĂ fiecare gând – fiecare fragment de cunoaștere primit prin cele cinci simțuri și înregistrează orice caracter – bun sau rău – care este dezvoltat în viața umană.

Omul uman este făcut literalmente din LUT. Dumnezeu este ca maestrul olar care formează și modelează un vas din lut. Dar dacă argila este prea tare, nu se va îndoi în forma și forma pe care le dorește. Dacă este prea moale și umed, îi lipsește fermitatea pentru a „STAY PUT” acolo unde olarul îl îndoaie.

Observați în Isaia 64:8: „Dar acum, [ETERN], tu ești tatăl nostru; noi suntem lutul, iar tu olarul nostru; iar noi toți suntem lucrarea mâinii Tale.”

Cu toate acestea, Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi o minte a lui. Dacă cineva REFUZĂ să-L recunoască pe Dumnezeu sau căile lui Dumnezeu - refuză să se pocăiască de rău și să se întoarcă spre dreapta, Dumnezeu nu-l poate lua și nu poate crea în el caracterul evlavios. Dar LUTUL uman trebuie să fie flexibil, trebuie să cedeze de bunăvoie. Dacă omul se întărește și rezistă, el este ca argila prea uscată și rigidă. Olarul nu poate face nimic cu el. Nu va da și nu va îndoi. De asemenea, dacă îi lipsește atât de mult voință, scop și hotărâre încât nu va „rămâne pe loc” atunci când Dumnezeu îl modelează parțial în ceea ce vrea Dumnezeu să fie – prea dornic, slab, lipsit de rădăcină de caracter, el va nu rezista niciodată până la capăt. El va pierde. ...

Trebuie să fie neprihănirea lui DUMNEZEU, căci toți cei ai noștri sunt ca niște cârpe murdare pentru El. El insuflă continuu cunoștințele Sale, neprihănirea Lui, caracterul Său în noi – DACĂ o căutăm cu sârguință și o dorim. DAR AVEM PARTEA NOASTRĂ FOARTE IMPORTANTĂ ÎN EA. ...

Pe măsură ce primim CARACTERUL LUI DUMNEZEU prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, tot mai mult Dumnezeu SE REPRODUCE ÎN noi.

În cele din urmă, la înviere, vom fi ca Dumnezeu – într-o poziție în care nu putem păcătui, pentru că noi înșine am pus-o așa și ne-am întors DE LA păcat și ne-am luptat și ne-am luptat ÎMPOTRIVA păcatului și învingem păcatul.

SCOPUL lui Dumnezeu VA fi împlinit!

Da, scopul lui Dumnezeu va fi împlinit.

De ce a făcut Dumnezeu bărbați și femele?

Legat de crearea oamenilor, de ce i-a făcut Dumnezeu bărbat și femeie?

Ei bine, un motiv evident ar avea de-a face cu reproducerea, așa cum le-a spus Dumnezeu primului bărbat și primului femeie:

²⁸ Fiți rodnici și înmulțiți-vă; umple pământul... (Geneza 1:28).

Biblia oferă un motiv relativ specific:

¹⁴ ... Între tine și soția tinereții tale... ea este tovarășa ta și soția ta prin legământ. ¹⁵ Dar nu i-a făcut El una, având o rămășiță a Duhului? Și de ce unul? El caută sămânță evlavioasă... (Maleahi 2:14bd-15)

Dumnezeu a făcut bărbați și femele astfel încât să poată fi una și, în cele din urmă, să producă urmași evlavioși (pentru îndumnezeire).

Isus a învățat:

⁴ Iar El le-a răspuns și le-a zis: „Nu ați citit că Cel ce i-a făcut la început „i-a făcut bărbat și femeie” ⁵ și a zis: „De aceea omul să-și părăsească tatăl și mama și să se alăture soția lui și cei doi vor deveni un singur trup”? ⁶ Deci, ei nu mai sunt doi, ci un singur trup. De aceea, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.” (Matei 19:4-6)

Apostolul Pavel a scris legat de aceasta că: „Acesta este o mare taină, dar eu vorbesc despre Hristos și despre Biserica” (Efeseni 5:32).

În plus, faptul că cei doi devenind una, ne ajută, de asemenea, să înțelegem mai bine relația dintre Tatăl și Fiul (Ioan 17:20-23).

Relația de căsătorie ajută la imaginea relației dintre Tatăl și Fiul (amândoi pe care Biblia îi identifică drept Dumnezeu, de exemplu Coloseni 2:2, care este un mister pentru majoritatea), precum și ceea ce se va întâmpla cu oamenii convertiți după înviere (care Biblia numește, de asemenea, un mister, de exemplu 1 Corinteni 15:51-54).

Apostolul Pavel a discutat despre dragoste și a dat câteva alte lecții spirituale legate de starea conjugală:

⁴ ... îndeamnă tinerele să-și iubească soții, să-și iubească copiii (Tit 2:4).

²² Soții, supuneți-vă propriilor voștri bărbați, ca Domnului. ²³ Căci bărbatul este capul soției, precum și Hristos este capul Bisericii; iar El este Mântuitorul trupului. ²⁴ Așadar, după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și soțiile să fie bărbaților lor în toate.

²⁵ Bărbaților, iubiți-vă nevestele, așa cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea, ²⁶ ca să o sfințească și să o curețe cu spălarea cu apă prin Cuvânt, ²⁷ ca să o înfățișeze Lui Sine o Biserică glorioasă, nu având pete sau riduri sau orice asemenea lucru, dar să fie sfântă și fără cusur. (Efeseni 5:22-27)

Un alt motiv pentru a face bărbați și femei a fost acela de a face posibil, deși cu distincții fizice în această viață, cuplurile să fie glorificate împreună cu Isus (Romani 8:16-17). Lucrul împreună (Geneza 1:28; Eclesiastul 4:9-12) și chiar suferința împreună în această viață făcea parte, de asemenea, din planul (Romani 8:16-17) pentru cuplurile bărbat-femeie.

Să vedem și câteva lecții din istorie:

³⁰ Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut după ce au fost încercuite timp de șapte zile. ³¹ Prin credință, desfrânata Rahab nu a pierit împreună cu cei care nu credeau, după ce primise cu pace pe iscoade. ³² Și ce să mai spun? Căci vremea nu aveam să spun despre Ghedeon, Barac, Samson și lefta, și despre David și Samuel și despre profeți: ³³ care, prin credință, au supus împărății, au făcut dreptate, au obținut făgăduințe, au oprit gurile leilor, ³⁴ au stins violența lui. foc, a scăpat de ascuțișul sabiei, din slăbiciune s-au întărit, au devenit viteji în luptă, au întors să fugă armatele străinilor. ³⁵ Femeile și-au primit morții înviați din nou. Alții au fost torturați, neacceptând eliberarea, ca să poată obține o înviere mai bună. ³⁶ Încă alții au fost judecați pentru batjocuri și biciuire, da, și pentru lanțuri și închisoare. ³⁷ Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați în două, au fost ispitiți, au fost uciși de sabie. Ei rățăceau în piei de oaie și de capră, fiind săraci, chinuiți, chinuiți – ³⁸ de care lumea nu era vrednică. Ei rățăceau în deșerturi și munți, în vizuini și peșteri ale pământului. ³⁹ Și toți aceștia, după ce au dobândit o mărturie bună prin credință, n-au primit făgăduința; ⁴⁰ Dumnezeu ne-a dat ceva mai bun, ca să nu **fie desăvârșiți** fără noi. (Evrei 11:30-40)

Atât bărbații, cât și femeile aveau credință și erau moștenitori ai promisiunilor – în mod egal. Și atât bărbații, cât și femeile trebuie să fie perfecți. Și asta va fi mai bine pentru noi.

Cu ce scop?

Să dăruiești iubire într-un mod unic de-a lungul eternității.

După cum a scris apostolul Pavel creștinilor (și nu doar cuplurilor căsătorite):

¹² Și Domnul să vă facă să **creșteți și să abundeți în dragoste unii față de alții și față de toți ...** (1 Tesaloniceni 3:12)

Fie că sunt bărbați sau femei, oamenii sunt menționați să dăruiască dragoste. Creșterea dragostei pentru toți va face eternitatea mai bună.

Ce sa întâmplat cu oamenii?

Când Dumnezeu a făcut pentru prima dată oamenii, El i-a binecuvântat (Geneza 1:28). El a mai spus că tot ceea ce a făcut El (inclusiv oamenii) a fost „foarte bun” (Geneza 1:31).

Mai mult, observați că Biblia învață în mod specific:

²⁹ ... Că Dumnezeu l-a făcut pe om drept, dar ei au căutat multe planuri. (Eclesiastul 7:29)

În Grădina Edenului, Dumnezeu le-a dat primilor oameni adevărați — Adam și Eva (Geneza 3:20) — tot ceea ce aveau nevoie cu adevărat.

Aveau un mediu curat și plăcut, mâncare și ceva de făcut (Geneza 2:8-24). Practic au trăit după adevăr.

Dar există și o lume nevăzută a spiritelor care este un mister pentru majoritatea. Există un tărâm nevăzut care include îngeri. Biblia arată că înainte ca ființele umane să fie create, o treime dintre îngeri s-au răzvrătit și au urmat un adversar cunoscut acum sub numele de Satan (Apocalipsa 12:4).

În timp, Satana (vezi Apocalipsa 12:9) a apărut ca un șarpe. Apoi i-a spus Evei că Dumnezeu îi reține (Geneza 3:1,4-5).

Șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia sa (2 Corinteni 11:3). Satana i-a spus Evei să nu creadă cuvântul lui Dumnezeu (Geneza 3:2-4). El a făcut apel la poftele personale și vanitatea Evei, iar ea a ales să nu asculte de Dumnezeu și să asculte de Satana (Geneza 3:6a). Soțul ei, Adam, a fost acolo cu Eva și a decis că ar trebui să păcătuiască și să fie cu ea (Geneza 3:6b).

Insertie speculativă: Longevitatea umană

După primele cinci capitole ale Cărții Genezei, unde vedem unii oameni care trăiesc peste 900 de ani.

Deci, de ce au trăit atât de mult oamenii timpurii precum Adam și Noe?

Istoricul evreu Josephus a susținut că parțial acest lucru se datorează faptului că Dumnezeu a avut hrana pentru ei, precum și pentru a le oferi timp să dezvolte tehnologii timpurii (Antichities Book 1, 3:9).

Aparent, totuși, un motiv pentru care Dumnezeu le-a permis oamenilor să trăiască vieți mai lungi înainte a fost pentru ca aceștia să poată vedea mai bine consecințele păcatului și ale trăirii

în afara căilor lui Dumnezeu. Pe atunci, efectele poluării, de exemplu, nu ar fi atât de repede evidente ca în ^{secolul} XXI. Mai mult, a avea o durată de viață mai lungă i-ar fi ajutat să vadă mai bine problemele societale și de altă natură în care se băgau oamenii.

Ei ar vedea că oamenii NU fac lumea mai bună. Prin urmare, după ce vor învia (Apocalipsa 20:11-12), ei ar realiza mai bine greșelile de a nu merge pe calea lui Dumnezeu.

Generațiile ulterioare ar fi văzut Marele Potop (este în înregistrările istorice ale multor societăți) și ar fi văzut mai multe dintre efectele negative ale omenirii după îndrumarea lui Satan, spre deosebire de a trăi cu adevărat pe calea lui Dumnezeu.

Dumnezeu a hotărât că este mai bine pentru generațiile de mai târziu să trăiască o viață mai scurtă, în general vorbind, și suferi pentru perioade mai scurte. Planul lui Dumnezeu este să minimizeze suferința (vezi Plângeri 3:33).

Misterul Satanei și al Demonilor Săi

Dar nu doar Eva a fost înșelată. Noul Testament spune că „șarpele acela din vechime” este „numit Diavolul și Satana, care înșală întreaga lume” (Apocalipsa 12:9).

Isus a învățat că Satana a fost un mincinos și tatăl (originatorul) minciunilor (Ioan 8:44).

Inițial, Satana era cunoscut ca Lucifer (Isaia 14:12), ceea ce înseamnă „purtător de lumină”. El a fost un „heruvim” (Ezechiel 28:14). Un heruvim este o ființă angelică înaripată, ale cărei roluri includeau a fi la scaunul de îndurare al lui Dumnezeu (Exod 25:18-20; Ezechiel 28:14,16).

Lucifer a fost creat ca o ființă perfectă perfectă (vezi Ezechiel 28:15) și atrăgătoare (vezi Ezechiel 28:17). Dar acea perfecțiune nu a durat (Ezechiel 28:15).

Dumnezeu l-a creat pe Lucifer și pe îngeri, dar, într-un fel, creația lor nu a fost completă până când caracterul a fost format în ei. Acum Dumnezeu nu poate pune un caracter instantaneu într-unul – dacă ar face acest lucru, practic, El ar crea un tip de robot „controlat de computer”. Acest lucru este valabil atât pentru ființele spirituale, cât și pentru ființele umane.

Dacă Dumnezeu ar fi creat instantaneu caracterul drept prin fiat, nu ar exista niciun caracter, deoarece caracterul este acea capacitate a unei entități separate, a individului, de a ajunge la propria cunoaștere a adevărului și de a-și face proprie. decizie și voința de a urma ceea ce este bine în loc de rău. Iar individul creat trebuie să ia această decizie. Cu alte cuvinte, individul, uman sau angelic, are un rol în propria sa creație.

Acesta este un mister pentru majoritatea, deoarece puțini oameni au înțeles pe deplin acest lucru.

Vă rugăm să înțelegeți că Biblia arată că, cu mult înainte de incidentul din Grădina Edenului, Satana era „desăvârșit în căile sale” (Ezechiel 28:11-15a), dar apoi a cedat mândriei și nelegiurii și a fost aruncat la pământ. pământ (Ezechiel 28:15b-17; Isaia 14:12-14). El a devenit un adversar al lui Dumnezeu (Satana înseamnă adversar), în loc să construiască în mod corespunzător un caracter drept.

Răzvrătirea lui a fost unul dintre motivele pentru care, după crearea inițială a Genesei 1:1, a existat haos și pământul a devenit „pustiu” (ISV, GNB) în Geneza 1:2. Așa că Dumnezeu a mers apoi să „înnoiască fața pământului” (Psalmul 104:30), ceea ce a inclus realizarea lucrurilor pe care El le-a făcut în timpul „recreării” (Geneza 1:3-31; 2:1-3).

De ce are vreo importanță?

Ei bine, reînnoirea („re-crearea”) arată că Dumnezeu poate repara ceea ce diavolul poate distruge. Scripturile arată că Dumnezeu are un plan pentru a face asta în viitor (de ex. Fapte 3:19-21; Isaia 35:1-2).

Totuși, luați în considerare că Biblia ne învață că Lucifer era „pecetea perfecțiunii, plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe” (Ezechiel 28:12).

Ca ființă îngerească, Lucifer nu avea nevoie de întreținere fizică.

Lucifer a avut totul.

Cu toate acestea, el a păcătuit (așa cum au făcut alți îngeri din 2 Petru 2:4) și a tras o treime din îngeri cu el pe pământ (Apocalipsa 12:4) (îngerii vor fi judecați mai târziu de poporul lui Dumnezeu conform 1 Corinteni 6: 3).

Lucifer și rebeliunea sa au arătat că chiar și ființele care „au avut totul” se pot răzvrăti pentru a încerca să înrăutățească lucrurile. Și mai târziu, el i-a convins pe primii oameni care „aveau totul” să se răzvrătească și împotriva lui Dumnezeu (Geneza 3:1-6).

Prin urmare, acest lucru ajută la arăta că, dacă Dumnezeu le-ar fi dat oamenilor tot ceea ce au nevoie, astfel încât să nu existe sărăcie, că fără caracter evlavios, oamenii le-ar pune în continuare probleme pentru ei înșiși și pentru alții.

De ce îi îngăduie Dumnezeu lui Satana să înșele ?

A zădărnicit răzvrătirea lui Satan planul lui Dumnezeu?

Nu.

Dar nu arată Biblia că Satana, „prințul puterii văzduhului” (Efeseni 2:2), transmite mesajul său egoist și neascultător? Nu a „orbit” Diavolul mintea majorității omenirii ca „zeul veacului acesta” (2 Corinteni 4:4)?

Da și da.

Nu învață Biblia că Satana Diavolul „înșală întreaga lume” (Apocalipsa 12:9)?

Da.

Ei bine, atunci de ce i-a permis Dumnezeu lui Satana și demonii săi să vină să înșele oamenii și să provoace alte probleme pe pământ?

Există câteva motive.

Apostolul Pavel a numit timpul nostru „acest veac prezent rău” (Galateni 1:4), ceea ce înseamnă un veac mai bun care va veni.

De ce, totuși, i se permite lui Satan să aibă ceva din puterea lui în timpul epocii noastre, din moment ce l-a respins anterior pe Dumnezeu?

Influența lui Satana ne ajută să învățăm lecții și, adesea, să construim caracterul, mai repede decât dacă nu ar fi prezent. Mai repede, astfel încât să putem depăși și să construim un caracter drept prin rezistență, precum și să vedem rapid roadele mersului pe calea greșită. De fiecare dată când te împotrivești păcatului devii mai puternic spiritual.

Deși uneori dificilă, această accelerare are ca rezultat mai puțină suferință generală.

Să luăm în considerare câteva lucruri care ajută la ilustrarea acestui lucru.

Luați în considerare carbonul, ca o bucată de cărbune. Se poate destrăma relativ ușor, dar odată ce este sub presiune extremă se poate transforma într-un diamant, care este printre cele mai dure substanțe naturale. Deci, cel slab devine puternic prin presiune. Biblia ne învață că creștinii, deși sunt slabi în lume (1 Corinteni 1:26-29), trebuie să fie puri ca aurul rafinat, argintul sau pietrele prețioase, conform 1 Corinteni 3:12.

Apoi, imaginați-vă că doriți să depășiți un obiect greu pe care nu îl puteți ridica. Ai putea să te uiți la obiectul greu, dar asta nu-l va mișca. Ați putea să vă îndoiți brațele aproximativ douăzeci de minute pe zi și asta ar putea face brațele un pic mai puternice - dar nu prea mult - sau poate că ar dura ani și ani pentru a face vreo diferență.

Sau ai putea să te antrenezi cu greutăți mari pe care le poți face față. Să le ridici ar fi mai greu decât să ridici pur și simplu brațele.

Cu toate acestea, ridicarea greutăților nu numai că ar face brațele mai puternice decât pur și simplu îndoirea lor, acest tip de exercițiu ar face, de asemenea, timpul necesar pentru a-ți face brațele suficient de puternice pentru a depăși obiectul mult mai scurt.

Acum luați în considerare că:

În 1962, Victor și Mildred Goertzel au publicat un studiu revelator despre 413 „oameni faimoși și excepțional de dotați”, numit *Cradles of Eminence*. Au petrecut ani de zile încercând să înțeleagă ce a produs o asemenea măreție, ce fir comun ar putea trece prin viețile tuturor acestor oameni excepționali.

În mod surprinzător, cel mai remarcabil fapt a fost că practic toți, 392, au trebuit să depășească obstacole foarte dificile pentru a deveni cine sunt. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, p. 134)

Ce legătură au aceste exemple cu de ce există un diavol?

Permiterea diavolului să încerce să ispitească omenirea accelerează în esență procesul de a ne putea depăși propriile defecte și de a dezvolta un caracter neprihănit cu ajutorul lui Dumnezeu (Filipeni 4:13; Iacov 4:7). Rezultatul final al căruia este că oamenii vor putea birui mai repede și cu cea mai mică suferință posibilă (cf. Plângeri 3:33; 1 Petru 4:12-13 ; 3 Ioan 2).

Și dacă Dumnezeu te cheamă în această veac, El nu va permite să fii ispitit de Satana sau de diferite poftă dincolo de ceea ce poți să faci față (1 Corinteni 10:13).

Rezistența lui Satana și diferitelor ispite te face mai puternic din punct de vedere spiritual (Iacov 1:12, 4:7) și te va ajuta să-i poți ajuta pe alții în viitor (cf. 1 Ioan 4:21). Satana nu vrea să credeți adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

Misterul Adevărului

Dicționarul *Cambridge* definește „adevărul” după cum urmează:

adevărul faptele reale despre o situație, eveniment sau persoană:

Adevărul este ceva care este cu adevărat exact. Cu toate acestea, filozofii, oamenii de rând și liderii s-au întrebat de mult despre adevăr.

Deci, să observăm cum *dicționarul Cambridge* definește adevărul „formal”:

un fapt sau un principiu despre care majoritatea oamenilor consideră că este adevărat:

Dar cele de mai sus cu siguranță nu sunt întotdeauna adevărate. Și mulți și-au dat seama de mult asta. Cu toate acestea, mulți consideră adevărul „formal” realitatea și nu acceptă absolute ca adevărul real. Dar convingerile, individuale sau colective, de la sine nu sunt adesea adevărate. Biblia avertizează împotriva celor care se sfătuiesc cu oamenii în loc, cu adevărat, pe Dumnezeu (Isaia 30:1; 65:12b). Păcatul este un factor (cf. Isaia 59:2a).

Când a vorbit cu Isus, prefectul roman Ponțiu Pilat a întrebat despre adevăr:

³⁷ Pilat l-a zis deci: „Atunci ești tu rege?”

Isus a răspuns: „Cu dreptate spui că sunt rege. Pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr, aude glasul Meu.”

³⁸ Pilat l-a zis: „Ce este adevărul?” Și după ce a spus acestea, a ieșit din nou la iudei și le-a zis: „Nu găsesc nicio vină în El”. (Ioan 18:37-38)

Se pare că Pilat auzise multe argumente despre adevăr și ajunsese la concluzia că nimeni nu-l putea defini corect.

Deși atunci Isus nu a răspuns la ultima întrebare a lui Pilat, se pare că Pilat a ieșit fără să aștepte un răspuns. Dar Isus a spus că cei adevărați Îl vor asculta.

Cu puțin timp înainte de a-l întâlni pe Pilat, Ioan a consemnat că Isus a spus care este adevărul:

¹⁷ Sfințiți-i prin adevărul Tău. Cuvântul tău este adevărul. (Ioan 17:17)

Biblia, de asemenea, învață că Dumnezeu nu poate minți (Evrei 6:18, Tit 1:2).

Prin urmare, se poate concluziona că orice spune Dumnezeu este adevărul.

Acum, acesta va fi considerat drept raționament circular, în special pentru cei care acceptă Biblia ca adevărată. Cu toate acestea, odată ce dovediți că există un Dumnezeu și că cuvântul Său este adevărat (și avem cărți, cum ar fi *Existența lui Dumnezeu logică* și *Dovada că Isus este Mesia*), atunci este logic să concluzionați că cuvântul lui Dumnezeu este standardul pentru a evalua ceea ce este adevărat.

O minciună este ceva care se opune adevărului. Prin urmare, ceva în conflict cu cuvântul inspirat original al lui Dumnezeu nu este adevărat, indiferent câți oameni pretind că îl cred.

Mulți cred că ar trebui „să-și lase conștiința să le fie ghid”. Dar fără Duhul lui Dumnezeu, mintea trupească nu poate discerne adevărul așa cum ar trebui (1 Corinteni 2:14), deoarece inima poate fi disperată de rea (Ieremia 17:9).

Luați în considerare și faptul că Isus a spus:

⁴ ... „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4:4).

Oamenii produc pâine din lucrurile create de Dumnezeu. Dar adevăratul mod de a trăi este să urmezi Cuvântul lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel a scris:

¹³ De aceea, și noi mulțumim neîncetat lui Dumnezeu, pentru că, când ai primit cuvântul lui Dumnezeu, pe care l-ai auzit de la noi, nu l-ai primit ca pe un cuvânt al oamenilor, ci, așa cum este în adevăr, pe cuvântul lui Dumnezeu, care și în mod efectiv. lucrează în voi care credeți. ¹⁴. Căci voi, fraților, v-ați făcut imitatori ai Bisericii lui Dumnezeu care sunt în Iudeea în Hristos Isus. (1 Tesaloniceni 2:13-14a).

⁷ ... cuvântul adevărului, (2 Corinteni 6:7)

¹³ În El, de asemenea, te-ai încrezut, după ce ai auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii tale; (Efeseni 1:13)

⁵ ... nădejdea care vă este adăpostită în cer, despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei (Coloseni 1:5)

Adevărul este un mister pentru cei mai mulți , pentru că cei mai mulți nu se încrede pe deplin în adevăratul cuvânt al lui Dumnezeu (cf. Coloseni 1:5, -6,25-27 ; 1 Tesaloniceni 2:13) și nici nu înțeleg

mare parte din vestea bună a Evangheliei a mântuirii. Cei mai mulți au încredere în alți oameni, care ei înșiși au fost înșelați de Satana (Apocalipsa 12:9). Isus a spus:

⁸ „Poporul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele lor, dar inima lor este departe de Mine. ⁹ Și în zadar se închină Mie, învățând ca niște învățători poruncile oamenilor. (Matei 15:8-9)

Încrederea în alți oameni mai mult decât în Cuvântul lui Dumnezeu duce la închinarea deșartă și îi îndepărtează pe oameni de adevăr.

Cu toate acestea, adevărul poate fi cunoscut.

Apostolul Ioan a scris:

³¹ Atunci Isus a zis acelor iudei care credeau în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei. ³² Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.” (Ioan 8:31-32)

⁴⁶ ... Și dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți? ⁴⁷ Cel ce este din Dumnezeu aude cuvintele lui Dumnezeu; de aceea nu auzi, pentru că nu ești din Dumnezeu. (Ioan 8:46-47)

³⁷ ... Am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr, aude glasul Meu (Ioan 18:37).

⁶ Dacă spunem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu practicăm adevărul. ⁷ Dar dacă umblăm în lumină, așa cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat. (1 Ioan 1: 6-7)

⁴ Cel ce zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el. ⁵ Dar oricine păzește cuvântul Lui, cu adevărat dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită în el. Prin aceasta știm că suntem în El. ⁶ Cine spune că rămâne în El, trebuie să umble și el însuși așa cum a umblat El. (1 Ioan 2:4-6)

¹⁸ Copiii mei, să nu iubim cu cuvânt sau cu limbă, ci cu fapte și cu adevăr. ¹⁹ Și prin aceasta știm că suntem din adevăr și ne vom asigura inimile înaintea Lui. (1 Ioan 3:18-19)

³ Căci m-am bucurat foarte mult când au venit frații și au mărturisit despre adevărul care este în voi, așa cum voi umblați în adevăr. ⁴ Nu am bucurie mai mare decât să aud că copiii mei umblă în adevăr. (3 Ioan 3-4)

În ciuda a ceea ce spune Biblia, legătura dintre adevărul fiind cuvântul lui Dumnezeu și a fi mai bine înțeles de cei care îl ascultă pe Dumnezeu este o taină pentru mulți.

John a scris și următoarele:

3 ... Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al sfinților! (Apocalipsa 15:3)

Umblând pe căile lui Dumnezeu ne ajută să înțelegem mai bine adevărul pe măsură ce trăim după adevăr.

Ca creștini, sfințiți de Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 17:17), trebuie să „împărțim în mod corect cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15), evitând în același timp „păvălirea lumească și deșartă, pentru că aceasta va duce la mai departe. nelegiuire ” (2 Timotei 2:16, NASB). Prin urmare, evităm compromisurile cu religiile lumii.

Dar dacă știința contrazice Biblia, așa cum susțin mulți experți?

Ei bine, „Dumnezeu să fie adevărat, dar fiecare om să fie mincinos” (Romani 3:4). Crede în cuvântul lui Dumnezeu.

Chiar și în vremurile Noului Testament, existau cei care numeau eroarea „știință”. Înștiințare:

²⁰ O, Timotei, păstrează ceea ce ți se încredințează, evitând bolborosele profane și deșarte și opozițiile științei, așa numite fals:

²¹ Pe care unii mărturisesc că au greșit în privința credinței. (1 Timotei 6:20-21, KJV)

Deci, au existat aceia care l-au pretins pe Hristos care au fost induși în eroare de lideri intelectuali care s-au opus adevărului.

Apostolul Ioan a fost inspirat să scrie:

²⁶ Aceste lucruri v-am scris despre cei ce încearcă să vă înșele. (1 Ioan 2:26)

Diversi oameni de știință au fost înșelători și/sau au crezut că au fapte care nu sunt de acord cu cuvântul lui Dumnezeu. Nu vă lăsați în dezinformarea lor.

Există un Dumnezeu (pentru detalii, consultați cartea gratuită, online pe ccog.org, intitulată: *Existența lui Dumnezeu este logică?*) și se poate baza pe cuvântul Său pentru adevăr. Biblia avertizează că „[] blestemat este omul care se încrede în om” (Ieremia 17:5).

Apostolul Pavel i-a scris lui Timotei următoarele despre unii care au fost:

⁷ învață mereu și nu pot ajunge niciodată la cunoașterea adevărului. ⁸ După cum Ianeș și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa se împotrivesc și aceștia adevărului: oameni cu minți stricătore, dezaprobați în ceea ce privește credința; ⁹ dar **ei nu vor progresa mai departe, căci nebunia lor se va vedea tuturor** (2 Timotei 3:7-9).

Mulți pretind că învață și sunt interesați de adevăr, totuși cei mai mulți rezistă adevărului real.

Adevărul a fost profețit a fi o marfă mai rară în vremurile de la sfârșit:

¹² Da, și toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor suferi persecuție. ¹³ Dar oamenii răi și impostorii vor crește din ce în ce mai rău, înșelând și înșelați. ¹⁴ Dar trebuie să rămâneți în

lucrurile pe care le-ați învățat și de care ați fost siguri, știind de la cine le-ați învățat (2 Timotei 3:12-14).

Dacă te vei sătura de „dragostea adevărului” (2 Tesaloniceni 2:10) și vei acționa în baza ei, poți fi ferit de o înșelăciune masivă viitoare (2 Tesaloniceni 2:7-12) și vei fi ferit de un „ceas al încercării” îngrozitor care vine pe întreg pământul (Apocalipsa 3:7-10).

Misterul odihnei

Deși nu s-ar părea că odihna ar fi un mister, s-a dovedit a fi așa pentru mulți.

Biblia arată că Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea (Geneza 2:2-3). Biblia nu învață că Dumnezeu a binecuvântat orice altă zi la alegerea umană. Oamenii trebuie „să asculte de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni” (Fapte 5:29).

Dumnezeu a oferit oamenilor săptămânal o pauză fizică. Și El face provizii pentru ca oamenii să-l poată păstra (cf. Exod 16:5; Levitic 25:18-22).

Mulți sunt surprinși să realizeze că, pe termen lung, pot face mai mult lucrând șase zile în loc de șapte. Dar asta este adevărat.

Și pentru că oamenii nu înțeleg scripturile, aceasta este un mister pentru majoritatea.

Dumnezeu l-a inspirat pe profetul Ezechiel să scrie:

²⁶ Preoții ei au călcat Legea Mea și au pângărit lucrurile Mele sfinte; nu au făcut deosebire între cele sfinte și cele nesfinte și nici nu au făcut cunoscută diferența dintre cele necurate și cele curate; și și-au ascuns ochii de Sabatele Mele, încât Eu sunt pângărit în mijlocul lor. (Ezechiel 22:26)

Mulți lideri religioși încalcă legea lui Dumnezeu și și-au ascuns privirile legate de Sabat. Sabatul *meu* este o referire la Sabatul săptămânal, precum și la Sabatele anuale, cunoscute și sub numele de Zilele Sfinte ale lui Dumnezeu. Sabatul este un timp de odihnă fizică/restaurare și întinerire spirituală.

Imaginile săptămânii de șapte zile care, la fel ca Dumnezeu, le-a dat oamenilor șase zile pentru a-și face lucrarea și pentru a se odihni pe a șaptea, că Dumnezeu a dat omenirii șase „zile de o mie de ani” (comparați Psalmul 90:4; 2 Petru 3:8). faceți lucrarea umanității, dar apoi să trăiți în „a șaptea zi de o mie de ani” din împărăția milenară (comparați Apocalipsa 20:4-6).

Planul de 6.000/7.000 de ani se aliniază bine cu învățăturile Noului Testament despre a fi în „zilele din urmă” (Fapte 2:14-17) care a început nu mai târziu decât atunci când Isus își termina slujirea pământească (Evrei 1:1-2). Ultimele două zile ale celor șase mii de ani ar fi ultimele zile ale acestui tip de săptămână.

Tradiția iudaică ne învață că această idee de 6.000 de ani a fost predată pentru prima dată în școala profetului Ilie (Talmudul Babilonian: Sanhedrin 97a).

La sfârșitul secolului al II-lea și la începutul secolului al treilea, sfinții și episcopii greco-romani ca Irineu (Irenaeus. Adversus). haereses , Cartea a V-a, Capitolul 28:2-3; 29:2) și Hippolytus (Hipolitus. Pe Hexaëmeron , Sau Lucrarea a șase zile) au înțeles și au învățat cei 6.000-7.000 de ani, precum și au raportat că Sabatul săptămânal înfățișează odihna milenară (a șaptea din cei 1000 de ani).

Dar după ascensiunea din secolul al IV - lea a împăratului Constantin, mulți alții au încetat să mai predea acest lucru. Mai multe despre credințele timpurii pot fi găsite în cartea gratuită, disponibilă online la ccog.org, intitulată *Credințele Bisericii Catolice Originale* .

În ciuda faptului că greco-romano-catolicii nu mai predau în mod oficial doctrina celor 6000 de ani, Dumnezeu a permis Diavolului și omenirii în această epocă de 6.000 de ani să aleagă să meargă pe calea greșită pentru a minimiza suferința totală și pentru a face parte din procesul de perfecționare a tuturor oamenilor. care Îl va asculta – fie în veacul acesta, fie în veacul viitor.

De ce 6.000 de ani?

S-ar părea că Dumnezeu a ajuns la concluzia că acesta ar fi suficient timp pentru ca oamenii să încerce multe moduri diferite de viață pe care le credeau că sunt cele mai bune – și mai multe generații de la Adam și Eva au avut această oportunitate. Deci, timp de mii de ani, oamenii ar putea mai târziu să vadă mai bine că afirmațiile din Proverbele 14:12 și 16:25 , „Există o cale care pare corectă unui om, dar sfârșitul ei este calea morții” sunt corecte.

Dumnezeu știa că această lume se va înrăutăți atât de mult spre sfârșitul acelor 6.000 de ani, încât „dacă acele zile nu ar fi scurtate, niciun trup nu va fi mântuit” (Matei 24:22).

După cei 6.000 de ani, Isus se va întoarce, sfinții vor fi înviați, viața de pe planetă va fi mântuită și partea milenară a Împărăției lui Dumnezeu va fi stabilită (cf. Apocalipsa 20:4-6)

Și asta se pare că a fost un mister pentru majoritatea.

Observați ceva ce Isaia a fost inspirat să scrie:

¹¹ Căci cu buze bâlbâite și cu altă limbă El va vorbi acestui popor, ¹² Căruia i- a spus: „Acesta este odihna cu care poți să-i odihnești pe cel obosit” și: „Acesta este înviorarea”; Totuși, ei nu au vrut să audă. (Isaia 28:11-12)

Dumnezeu promite odihnă, dar din cauza „buzelor bâlbâite și a altei limbi” – învățături greșite și probleme de traducere – cei mai mulți nu acceptă odihna înviorătoare pe care Dumnezeu a oferit-o în fiecare săptămână.

În cartea Evrei din Noul Testament, două cuvinte grecești diferite sunt folosite și adesea traduse în engleză ca „odihnă”. Transliterate în engleză, sunt *katapausis* și *sabbatismos* . Deoarece mulți traducători au tradus eronat ambele cuvinte la fel, mulți au fost confuzi. Sabbatismos este folosit în Evrei 4:9, în timp ce katapausis este folosit în locuri precum Evrei 4:3.

Din cauza viitoarei „odihniri” (katapausis) – Împărăția lui Dumnezeu – în care va intra Israelul spiritual (Evrei 4:3), le rămâne un sabbatismos – o păstrare a zilei Sabatului acum (Evrei 4:9).). Aceasta înseamnă

că creștinii vor intra în „odihna” viitoare a Împărăției lui Dumnezeu, chiar dacă acum păstrează odihna săptămânală a Sabatului, care așteaptă cu nerăbdare. În această epocă, poporul lui Dumnezeu trebuie să se odihnească cu sârguință în aceeași zi ca și Dumnezeu (Evrei 4:9-11a), „pentru ca cineva să nu cadă după același exemplu de neascultare” (Evrei 4:11b).

Din cauza traducerilor greșite și a „ascunderii ochilor” de către profesorii religioși cu privire la Sabatele lui Dumnezeu, odihna biblică este încă un mister pentru mulți.

Taina păcatului

Mulți oameni par să fie confuzi cu privire la ce este păcatul.

Mulți se comportă de parcă ar putea să o definească.

Cu toate acestea, Dumnezeu, și nu oamenii, este cel care definește păcatul.

Ce este păcatul?

Iată cum îl definește Biblia:

⁴ Oricine face păcat, săvârșește și fărădelege, și păcatul este fărădelege. (1 Ioan 3:4, NKJV)

⁴ Oricine face păcat, săvârșește și nelegiuire; iar păcatul este nelegiuire. (1 Ioan 3:4, DRB)

⁴ Oricine păcătuiește, încalcă legea și, de fapt, păcatul este fărădelege. (1 Ioan 3:4, EOB Noul Testament)

⁴ Oricine face păcat, încalcă legea, căci păcatul este călcarea legii. (1 Ioan 3:4, KJV)

ce lege?

Legea lui Dumnezeu, care se află în cuvântul Său (cf. Psalmul 119:11), și care include Cele Zece Porunci (cf. 1 Ioan 2:3-4; Psalmul 119:172; vezi și cartea gratuită, disponibilă online la www.ccog.org, intitulată: *Cele zece porunci: decalogul, creștinismul și fiara*).

Deși nimeni nu a fost forțat să păcătuiască, Biblia ne învață că toți au păcătuit (Romani 3:23).

De ce păcătuiesc oamenii?

Ei bine, din același motiv pentru care Eva și Adam au păcătuit. Au fost înșelați de Satan și/sau de poftele lor.

Satana a înșelat întreaga lume (Apocalipsa 12:9). El a folosit orice gând rău pe care l-a putut pentru a influența și a înșela întreaga omenire. Satana și-a răspândit filozofia în toată lumea (cf. Efeseni 2:2) – făcând apel la vanitate, poftă și lăcomie pentru a ne influența.

Observați următoarele de la regretatul evanghelist Leroy Neff:

Fiecare dintre noi a fost supus acestui bombardament înșelător încă de la o vârstă fragedă. Satana a folosit această metodă pentru a introduce gânduri greșite și el folosește mediul și circumstanțele pentru a ne influența să luăm decizii greșite, așa cum au făcut Adam și Eva.

Când ne-am născut, nu am avut nicio ură sau animozitate împotriva lui Dumnezeu sau a căii Lui perfecte. Nici măcar nu știam că Dumnezeu există sau că El are o modalitate corectă de a trăi. Dar, la vremea potrivită, și noi am dezvoltat aceeași atitudine ca și Satana, de egoism, lăcomie și poftă și de a ne dori propria noastră cale.

Când eram copii mici, s-ar putea să fi fost ca cei despre care vorbea Hristos (Matei 18:3, 4). Erau smeriți și învățabili – nu erau încă pe deplin înșelați de Satan și societatea lui. ...

Toate nefericirea, nefericirea, durerea și mizeria umană au venit ca rezultat direct al păcatului – încălcarea legilor spirituale și fizice ale lui Dumnezeu. Fericirea și o viață plină din belșug sunt rezultatele automate ale ascultării de Legea lui Dumnezeu. (Neff L. All About Sin. Revista Lumea de Măine. aprilie 1972)

Și în timp ce Isus a murit pentru toate păcatele noastre, păcatul are un cost. Și costul pe termen lung este că are un impact negativ pe păcătos și pe potențialul său de a face și mai mult bine. Deci, fă să nu credeți că a păcătui acum este bine pentru voi (sau pentru alții), dar sperăm că toți vor învăța lecții din păcatele lor (cf. 2 Petru 2:18-20), le vor mărturisi (1 Ioan 1:9) și se vor pocăi de ele (cf. Fapte 2:37-38).

Din cauza învățăturilor și tradițiilor nepotrivite, mulți nu recunosc păcatul în această epocă.

Apostolul Pavel a scris:

⁷ Căci taina fărădelegii lucrează deja; în prezent este doar cel care îl înfrânează, până s-ar putea să iasă din mijloc. ⁸ Și atunci se va descoperi cel fărădelege, pe care Domnul Isus îl va mistui cu suflarea gurii Sale și îl va desființa prin arătarea venirii Sale, ⁹ a cărei venire este după lucrarea Satanei, în orice putere și în semne. , și în minunile minciunii, ¹⁰ și în orice înșelăciune a răutății pentru cei care pier, în schimbul cărora ei nu au primit dragostea adevărului pentru ca ei să fie mântuiți. ¹¹ Și din această cauză, Dumnezeu le va trimite o lucrare de amăgire, pentru ca ei să creadă ceea ce este mincinos, ¹² pentru ca toți cei care n-au crezut adevărul, ci s-au bucurat de nedreptate să fie judecați. (2 Tesaloniceni 2:7-12, Biblia Literală Bereană)

O parte din „misterul fărădelegii” („misterul fărădelegii” DRB) este că mulți nu au fost învățați acel adevăr despre păcat și/sau au fost învățați să raționeze în jurul legilor lui Dumnezeu, precum fariseii din vremea lui Isus și, în schimb, să accepte tradiții nepotrivite. (cf. Matei 15:1-9). Cei care nu iubesc suficient de mult adevărul vor fi înșelați cu cruzime pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul acestei epoci.

Biblia ne învață: „Nu vă lăsați înșelați, preaiubiții mei frați” (Iacov 1:16).

Totuși, noi, oamenii, avem tendința de a ne înșela pe noi înșine (în special cu influența lui Satana) și să nu ne dăm seama de amploarea tendințelor noastre de a răătăci.

Apostolul Iacov a explicat următoarele despre ispită și păcat:

¹² Ferice de omul care îndură ispita; căci atunci când va fi aprobat, va primi cununa vieții pe care Domnul a făgăduit-o celor care-L iubesc. ¹³ Nimeni să nu spună când este ispitit: „Sunt ispitit de Dumnezeu”; căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău și nici El însuși nu ispitește pe nimeni. ¹⁴ Dar fiecare este ispitit când este atras de propriile sale dorințe și ademenit. ¹⁵ Atunci, când dorința a zămislit, dă naștere păcatului; iar păcatul, când este matur, aduce moartea. (Iacov 1:12-15)

Pentru a rezista ispitei, pentru a scoate din mintea ta un gând greșit care intră în el, umple-ți mintea cu gânduri bune (Filipeni 4:8) și întoarce-te la Dumnezeu.

Ce gânduri mai bune există decât cele despre Dumnezeu și Cuvântul Său? Dacă îi împotriviți corect lui Satana, Biblia spune că va fugi (Iacov 4:7).

Rezistența te face mai puternic din punct de vedere spiritual, în timp ce cedatul în păcat te face mai slab.

Păcatul ajută să arate, pentru cei care sunt dispuși să creadă, că avem nevoie de Dumnezeu și de căile Sale.

Dumnezeu a înțeles despre influența înșelăciunii lui Satana, precum și a poftelor umane și a dezvoltat un plan de mântuire care ține cont de asta (pentru mai multe detalii despre asta, vă rugăm să consultați cartea online gratuită: *OFERTA Universală a Mântuirii. Apocatastasis: Poate Dumnezeu. salva pe cei pierduți într-o veac viitoare? Sute de scripturi dezvăluie planul de mântuire al lui Dumnezeu*).

3. Ce ne învață religiile lumii?

Diverse credințe își au convingerile despre scopurile creației. Deci, să ne uităm la câteva afirmații din cele care se referă la diferite religii orientale și occidentale.

Dar mai întâi, să ne gândim la atei. Ateii nu cred că oamenii au vreun scop, cu excepția poate plăcerea sau o formă de împlinire personală.

Există unii (care se pot considera sau nu atei) care cred că ar fi mai bine dacă ar exista mai puțini oameni:

Antinatalismul este credința că viața umană este în mod obiectiv lipsită de valoare și fără sens. După cum explică The Guardian, anti-nataliștii susțin că reproducerea umană provoacă daune nejustificate societății umane (care nu ar trebui să existe de la început, prin acest mod de gândire) și planetei. În plus, părinții se fac vinovați de o infracțiune morală prin impunerea existenței copiilor care nu și-au consimțit existența. ...

anti-nataliștii susțin adesea că credința lor în lipsa de valoare a vieții umane este motivată de compasiunea pentru viața umană...

anti-nataliștii doresc să protejeze omenirea de vătămări, asigurând distrugerea acesteia... (Walsh M. Growing 'Anti-Natalist' Movement calls For The Extinction Of Humanity... Daily Wire, 15 noiembrie 2019)

Practic, anti-nataliștii cred că oamenii provoacă mai mult rău decât bine, viața este grea și, prin urmare, oamenii nu ar trebui să aducă mai multe ființe umane pe lume, deoarece acest lucru va crește suferința și durerea totală.

Dar, ei greșesc cu privire la valoarea umană.

Oamenii au valoare. Și în timp ce există suferințe, oamenii au fost făcuți să contribuie și să ajute. Există un sens pentru viață.

Acum, să vedem ce spune hinduismul despre scopul omenirii.

Se pare că există puțin mai mult de un miliard de hinduși. Iată informații despre credințele acelei credințe:

Potrivit hinduismului, sensul (scopul) vieții este de patru ori: atingerea Dharma, Artha , Kama și Moksha. Prima, dharma, înseamnă a acționa cu virtute și dreptate. ... Al doilea sens al vieții conform hinduismului este Artha , care se referă la căutarea bogăției și prosperității în viața cuiva. ... Al treilea scop al vieții unui hindus este să caute Kama. În termeni simpli, Kama poate fi definit ca obținerea bucuriei de la viață. Cel de-al patrulea și ultimul sens al vieții conform hinduismului este Moksha, iluminarea. De departe cel mai dificil sens al vieții de atins, Moksha poate avea nevoie de o singură viață pentru a-l îndeplini (rar) sau poate dura mai multe. Cu toate acestea, este considerat cel mai important sens al vieții și oferă recompense precum

eliberarea de reîncarnare, realizarea de sine, iluminarea sau unitatea cu Dumnezeu. (Sivakumar A. Sensul vieții conform hinduismului, 12 octombrie 2014)

Deci, în esență, hinduismul învață să ne străduim să trăiești drept, să cauți prosperitate, să te bucuri de viață și să dobândești iluminarea, care, potrivit unui hindus pe care l-am auzit vorbind, include și îndumnezeirea. Deși acele credințe hinduse pot fi în concordanță cu Biblia, ele nu explică de ce ar trebui să existe viață în primul rând.

Se pare că există puțin mai mult de jumătate de miliard de budiști. Budismul are o viziune diferită de cea a hinduismului:

Budismul neagă că există vreo semnificație permanentă și absolută a vieții și a descris viața ca nesatisfăcătoare (s. dukkha) și goală (s. sunyata). Cu toate acestea, Buddha a recunoscut că există o semnificație relativă a vieții și prin această natură relativă și condiționată a vieții putem obține și realiza adevărul universal. Conform discursurilor lui Buddha, viețile noastre și lumea nu sunt altceva decât fenomene care se ridică și coboară. Este un proces de formare și degenerare. (Care este semnificația vieții? Buddhanet.net, preluat la 21.03.19)

În timp ce hinduismul are mulți zei, budismul nu are unul. Și, dacă nu există Dumnezeu, atunci budiștii (ca și alți ateii) au dreptate că viața nu are o semnificație absolută.

Dar dacă există o ființă spirituală divină și da, este logic să concluzionăm că există (pentru a avea informații care să dovedească acest lucru, vezi și broșura noastră gratuită, online la ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), atunci ar face mai simț că un Creator divin a avut un scop real și semnificativ.

Acum, atât budismul cât și hinduismul învață o idee numită Karma. Iată câteva informații dintr-o sursă budistă:

Karma este legea cauzalității morale. Teoria Karmei este o doctrină fundamentală în budism. ... În această lume nu i se întâmplă nimic cu o persoană pe care, dintr-un motiv sau altul, nu o merită. ... Termenul Pali Karma înseamnă literalmente acțiune sau acțiune. Orice fel de acțiune intenționată, fie că este mentală, verbală sau fizică, este considerată Karma. Acesta acoperă tot ceea ce este inclus în sintagma „gând, cuvânt și faptă”. În general, toate acțiunile bune și rele constituie Karma. În sensul său ultim, Karma înseamnă toată voința morală și imorală. (Sayadaw M. Theory of Karma. Buddhanet.net, preluat 07/22/19)

Deși Biblia nu folosește termenul „Karma”, ea învață că cineva va culege ceea ce seamănă (Galateni 6:7-8). Dar, spre deosebire de budism, Biblia ne învață că Dumnezeu conduce lucrurile (Proverbe 16:9) , așa că în cele din urmă va funcționa bine pentru cei care acceptă voia Lui (cf. Romani 8:28). Și creșterea păcii nu va avea sfârșit (Isaia 9:7).

Acum, totuși, trebuie subliniat că hinduismul și budismul doresc ca lumea să fie un loc mai bun. Dar ei nu înțeleg cum ne învață Biblia că se va întâmpla asta.

Spre deosebire de budiști, musulmanii cred într-un Creator divin care are un scop pentru oameni. Se spune că există 1,8 miliarde de musulmani. Iată o viziune islamică legată de motivul pentru care Dumnezeu a făcut oamenii:

Trupul nostru, spiritul nostru, predispoziția noastră de a ne închina lui Dumnezeu și lumina noastră sunt daruri trimise direct de la Dumnezeu pentru a servi drept mijloace critice pentru atingerea perfecțiunii noastre umane. Această perfecțiune constă în cultivarea acelor aspecte ale spiritului care depășesc calitățile sale animatoare, actualizându-ne dispoziția de a ne închina și rafinar-ne lumina. Când se întâmplă acest lucru, omul este o făptură frumoasă și, ca atare, un obiect potrivit al iubirii divine, pentru că așa cum a menționat profetul nostru , „Cu adevărat, Dumnezeu este frumos și iubește frumosul”. (Shakir A. The Human in the Qur'an. Jurnalul Colegiului Zaytuna , 5 iunie 2018)

Acum, deși Isus a subliniat de asemenea că perfecțiunea ar trebui să fie scopul (Matei 5:48), cele de mai sus nu explică cu adevărat de ce Dumnezeu a făcut oamenii. Cu toate acestea, următoarea sursă islamică oferă un motiv:

Dumnezeu l-a creat pe om pentru a-l sluji, adică oamenii ar trebui să creadă în Unul Dumnezeu și să facă binele. Acesta este obiectul vieții umane. Dumnezeu spune: „Nu am creat oameni decât pentru ca ei să-Mi slujească”. (The Winds That Scatter, 51:56) (Care este scopul vieții umane în Islam? Muslim Converts Association of Singapore, accesat 21/03/19)

În timp ce oamenii ar trebui să facă bine , multe din restul celor de mai sus sunt similare cu anumite opinii protestante cu privire la motivul pentru care Dumnezeu a făcut oamenii, pe care le vom analiza în continuare.

Câteva opinii protestante

Există opinii diferite despre motivul pentru care Dumnezeu a creat oamenii în religiile deja menționate.

Și același lucru este valabil și în rândul protestanților.

Se pare că există puțin peste 800 de milioane de protestanți și sunt împărțiți de multe denominațiuni, ministere și secte (notă: Biserica *continuă* a lui Dumnezeu NU este protestantă - detalii despre motivul pentru care se găsesc în cărțile noastre online gratuite: *The Continuing History of the Biserica lui Dumnezeu și speranța mântuirii: cum diferă Biserica lui Dumnezeu continuă de protestantism*).

Cu toate acestea, în ciuda varietății de protestanți, se pare că există unele acorduri generale cu privire la motivul pentru care Dumnezeu a făcut ceva.

Observați o viziune protestantă despre motivul pentru care Dumnezeu a făcut oamenii:

De ce a creat Dumnezeu oamenii?

A făcut asta pentru a-și da slavă. Dumnezeu ne-a creat să trăim și să ne bucurăm de relații așa cum a făcut El. Isus a spus: „V-am spus aceasta pentru ca bucuria Mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 15:11). ...

A aduce slavă lui Dumnezeu – adică a-l înălța, a-l înălța, a-i lauda, a reflecta asupra lui onorabil – este de fapt scopul nostru în viață. (Bell S. Josh McDowell Ministry. postat pe 11 aprilie 2016)

Noi cei din CCOG nu am fi de acord. Dumnezeu nu ne-a creat pentru că El este o entitate spirituală condusă de ego care avea nevoie de oameni care să-l dea glorie. Nici a da slavă lui Dumnezeu nu este scopul vieții umane. Dar este adevărat că Dumnezeu a vrut să sporească bucuria.

răspuns protestant , oarecum asemănător :

De ce a creat Dumnezeu în primul rând? S-a plictisit? Era El singur? De ce a trecut Dumnezeu prin necazul de a face oameni?

Biblia ne spune că scopul ultim al lui Dumnezeu pentru univers este să-și dezvăluie gloria. Biblia ne spune că scopul ultim al lui Dumnezeu pentru omenire este să-și dezvăluie dragostea. (Was God Bored? All About God Ministries, accesat 21/03/19)

Ei bine, acest lucru este puțin mai aproape, deoarece dragostea face parte din ea, dar din nou implicația este că Dumnezeu a făcut totul din cauza nevoii Sale de a-și mângâia egoul. Dumnezeu nu este zadarnic și nu are nevoie de asta.

Iată opiniile altor doi protestanți:

De ce a creat Dumnezeu lumea?

Răspunsul scurt care răsună în toată Biblia ca un tunet răsunător este: *Dumnezeu a creat lumea pentru slava Sa*. (Piper J. 22 septembrie 2012. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> accesat 01/16/19)

De ce a creat Dumnezeu?

Dumnezeu nu a creat din cauza unor limitări din Sine. În schimb, El a creat totul din nimic pentru a-și arăta gloria spre desfătarea ființelor Sale create și pentru ca acestea să poată declara măreția Sa. (Ministeri Lawson J. Ligonier, 3 iulie 2017)

Încă doi care pretind că Dumnezeu a făcut lucrurile pentru gloria Lui personală.

Deci, acele surse protestante (inclusiv baptiste) par să fie de acord. Dar noi din CCOG nu credem că înțeleg cu adevărat misterul planului lui Dumnezeu.

Vederi de la Biserica Romano-Catolică și de la Martorii lui Iehova

Dar romano-catolicii?

Catehismul *Bisericii Catolice* învață:

293 Scriptura și Tradiția nu încetează să învețe și să celebreze acest adevăr fundamental: „Lumea a fost făcută spre slava lui Dumnezeu”. ¹³⁴ Sfântul Bonaventura explică că Dumnezeu a creat toate lucrurile „nu pentru a-și spori slava, ci pentru a o arăta și a o comunica”, ¹³⁵ căci Dumnezeu nu are alt motiv de a crea decât dragostea și bunătatea Sa: „Făpturile au luat ființă atunci când cheia iubirii i-a deschis mâna.” ¹³⁶ Conciliul Vatican I explică:

Acesta, Dumnezeu adevărat, al propriei sale bunătăți și „puterii atotputernice”, nu pentru a-și spori propria fericire, nici pentru a-și atinge desăvârșirea, ci pentru a manifesta această perfecțiune prin binefacerile pe care le acordă făpturilor, cu libertate absolută de sfat. „și de la începutul timpurilor, a făcut din nimic atât ordinele de creaturi, spirituale și corporale. . . ” ¹³⁷

294 Slava lui Dumnezeu constă în realizarea acestei manifestări și comunicare a bunătății Sale, pentru care a fost creată lumea. Dumnezeu ne-a făcut „să fim fii ai Lui prin Isus Hristos, după scopul voii Sale, *spre lauda harului Său glorios* ”, ¹³⁸ căci „slava lui Dumnezeu este omul deplin viu; mai mult, viața omului este viziunea lui Dumnezeu: dacă revelația lui Dumnezeu prin creație a dobândit deja viață pentru toate ființele care locuiesc pe pământ, cu cât mai mult manifestarea Cuvântului a Tatălui va dobândi viață pentru cei ce îl văd pe Dumnezeu.” ¹³⁹ Scopul ultim al creației este ca Dumnezeu „care este Creatorul tuturor lucrurilor să devină în cele din urmă „totul în toate”, asigurându-și, în același timp, propria Sa glorie și fericirea noastră.

Acum, din cauza menționării iubirii, cele de mai sus sunt mai apropiate decât alte surse, deși nu este suficient de completă, deoarece omite un motiv important.

Regatul cardinal John Henry Newman s-a apropiat când a scris următoarele:

Sunt creat pentru a face ceva sau pentru a fi ceva pentru care nimeni altcineva nu este creat. Am un loc în sfaturile lui Dumnezeu, în lumea lui Dumnezeu, pe care nimeni altcineva nu îl are... Dacă, într-adevăr, nu reușesc, El poate ridica pe altul, așa cum a putut face pietrele fii ai lui Avraam. Cu toate acestea, am un rol în această mare lucrare... El nu m-a creat degeaba. (Newman JH. Meditații și devoții ale regretatului cardinal Newman. Longmans, Green, 1903, p. 301)

Cele de mai sus sunt practic corecte, deși încă nu sunt complete. Unii protestanți realizează, de asemenea, că Dumnezeu va avea o lucrare pentru sfinții Săi în veșnicie, dar tind să fie vagi cu privire la ce lucrare sau de ce.

Acum, iată ce ne învață Martorii lui Iehova în *lecția 2.3* din învățăturile biblice online intitulate *De ce a creat Dumnezeu oamenii ?* :

Iehova i-a creat pe oameni pentru a se bucura **pentru totdeauna de viața pe pământ** și pentru a-l cunoaște ca fiind Tatăl lor iubitor. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> accesat 01/16/ 19)

... de ce există pământul? ... A fost creat pentru a fi o casă frumoasă pentru oameni (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> accesat 01/16/19).

1. Dumnezeu a creat pământul pentru a fi o casă permanentă pentru oameni
2. Dumnezeu i-a creat pe oameni pentru a **trăi veșnic** sub îndrumarea Sa iubitoare. El va îndeplini acest scop (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Deși este adevărat că Dumnezeu a creat pământul pentru a fi o casă pentru oameni și că Dumnezeu le va oferi celor care se vor pocăi în mod corespunzător și vor accepta pe Isus viața veșnică, asta chiar nu explică DE CE a creat Dumnezeu oamenii în primul rând.

Viziunea Beatifică

Unii simt că veșnicia se va petrece în primul rând uitându-se la fața lui Dumnezeu. Aceasta este cunoscută sub numele de „Viziunea Beatifică”.

În timp ce Biblia ne învață că putem vedea chipul lui Dumnezeu pentru totdeauna (Psalmul 41:12), Viziunea Beatifică este predată de unii ca răsplată și scop creștin al creației.

Iată cum o descrie *New World Encyclopedia* :

Viziunea **beatifică** este un termen din teologia catolică care descrie percepția directă a lui Dumnezeu de care se bucură cei care sunt în Rai, dând fericire sau binecuvântare supremă. În această viziune, înțelegerea oamenilor despre Dumnezeu în viață este în mod necesar indirectă (mediată), în timp ce Viziunea Beatifică este directă (imediată). ...

Toma d'Aquino a explicat Viziunea Beatifică ca fiind scopul final al existenței umane după moartea fizică. Formularea lui Aquino de a-L privi pe Dumnezeu în Rai este paralelă cu descrierea lui Platon de a privi Binele în lumea Formelor, ceea ce nu este posibil când încă se află în corpul fizic. ...

Filosofia lui Platon sugerează conceptul de Viziune Beatifică în Alegoria peșterii, care apare în Cartea Republicii 7 (514a-520a), vorbind prin personajul lui Socrate:

Părerea mea este că în lumea cunoașterii ideea de bine (Binele) apare în ultimul rând și este văzută doar cu efort; și, atunci când este văzut, este, de asemenea, dedus a fi autorul universal al tuturor lucrurilor frumoase și drepte, părintele luminii și al stăpânului luminii în această lume vizibilă și sursa imediată a rațiunii și adevărului în intelectual (517b ,c) .

Pentru Platon, Binele pare să corespundă lui Dumnezeu în teologia creștină. ...

Sfântul Ciprian al Cartaginei (secolul al III-lea) a scris despre mântuirea văzându-L pe Dumnezeu în Împărăția Cerurilor:

Cât de mare va fi slava și fericirea voastră, să vi se îngăduie să-L vedeți pe Dumnezeu, să fiți onorat să împărtășiți bucuria mântuirii și lumina veșnică cu Hristos, Domnul și Dumnezeul vostru... să vă bucurați de bucuria nemuririi în Împărăția Cerurilor împreună cu cei drepti și prietenii lui Dumnezeu. ...

În secolul al XIII-lea, filozoful-teolog Toma d'Aquino, urmându-l pe profesorul său Albertus Magnus, a descris scopul final al unei vieți omenești ca fiind viziunea intelectuală beatifică a esenței lui Dumnezeu după moarte. Potrivit lui Aquino, Viziunea Beatifică depășește atât credința, cât și rațiunea. ...

Gândirea hindusă și budistă au vorbit de multă vreme despre experiența samadhi, în care sufletul își găsește unirea cu divinul în timp ce este încă în corp. Tradiția mistică din Islam vorbește despre a vedea literal cu ochii lui Dumnezeu: „Când îl iubesc, sunt auzul lui prin care aude; și vederea lui prin care vede; mâna cu care lovește; și piciorul pe care umblă” (Hadith din An-Nawawi 38).

George Fox și ceilalți Quakeri timpurii credeau că experiența directă a lui Dumnezeu este disponibilă tuturor oamenilor, fără mediere. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision accesat 04/16/19)

Notă: Biblia este clar că Dumnezeu se va coborî pe pământ (Apocalipsa 21:1-3), prin urmare Scriptura neagă perspectiva unei viziuni beatific în cer.

Editorul revistei *Lutheran Journal of Ethics* a scris:

Dar scopul final al scopului lui Dumnezeu pentru creatura umană strălucește printr-o înțelegere eshatologică a sfințirii, unde ni se promite viziunea beatifică a sfințeniei și a comuniunii depline cu Dumnezeu în veșnicie. (Santos C. Introducerea editorului: Luteranii și sfințirea. © Septembrie/Octombrie 2017. Jurnalul de Etică Luterană, Volumul 17, Numărul 5)

Mulți protestanți care cred în Viziunea Beatifică înclină spre punctul de vedere că această viziune este o vedere spirituală, nu fizică (de exemplu , Ortlund G. Why We Misunderstand the Beatific Vision. First Baptist Church of Ojai, 26 septembrie 2018).

Cei care acceptă versiuni ale Viziunii Beatifice ca scop final tind să creadă că văzând pe Dumnezeu îi va umple de fericirea Sa sau a lor.

Iată o viziune opusă a acelei viziuni din partea unui scriitor al Bisericii lui Dumnezeu:

Dacă veșnicia ar trebui să fie petrecută privind fericiți în fața lui Dumnezeu, sau având toate dorințele noastre imediat împlinite - așa cum ne învață multe religii - după câteva luni (sau după câțiva oclilioane de ani, nu contează), viața ar deveni plictisitoare. . Și odată ce viața devenise plictisitoare, avea să fie îngrozitor de înfricoșător și diabolic. Pentru că nu va rămâne altceva decât o eternitate nesfârșită de plictiseală care va veni – cu moartea o cale minunată, dar imposibilă de scăpare (vezi Luca 20:35-38). Aceasta ar fi într-adevăr tortura supremă.

Dar Tatăl nostru Etern are o idee mai bună. El a conceput un plan în care eternitatea nu va deveni din ce în ce mai plictisitoare. Dar, oricât de incredibil pare, eternitatea va deveni din ce în ce mai incitantă, mai scipitoare și mai plăcută pe măsură ce fiecare eon urmează eon. (Kuhn RL. Familia lui Dumnezeu - Partea a treia: A locui în eternitate. Vestea bună, iulie 1974)

Da, Dumnezeu a făcut ceea ce a făcut pentru ca eternitatea să fie mai bună. Observați ceva de la un scriitor decedat al Bisericii lui Dumnezeu:

Dumnezeu care a pus această lume împreună a făcut-o cu un plan în minte. Acest plan nu a fost Nirvana fără speranță a unei religii majore a lumii, care promite că veți deveni o parte inconștientă a marelui întreg al nimicului, fără griji pentru totdeauna - pentru că nu aveți

conștiință individuală pentru totdeauna. Nu este fericirea de a adormi într-un hamac atârnat între doi palmieri de curmale într-o oază, a fi hrănit pentru totdeauna de fecioare voluptuoase, a cărei făgăduință sunt asigurați adepții lui Allah. Nu este să mergi pe străzile aurii cu papuci de aur, să cânți pe o harpă cu singura ta grijă să fie cum să-ți ții aureola drept, așa cum pare să fie promisiunea majorității grupurilor protestante. Cu siguranță nu este promisiunea de a fi în sfârșit capabil să privești în fața lui Dumnezeu și să apreciezi viziunea beatifică (orice ar fi aceasta), așa cum este promisiunea celor care urmează credința catolică: ceea ce Dumnezeu care a creat totul propune este să te aducă în familia Sa. Să fii Dumnezeu așa cum Dumnezeu este Dumnezeu! Nu doar pentru a fi un Dumnezeu în sensul eufemistic al că noi toți suntem frați și surori cu Dumnezeu ca Tată al nostru, ci să împărtășim în totalitate natura Lui divină. ...

Adevăratul plan al lui Dumnezeu este practic. El spune despre Regatul familiei Sale că expansiunea sa nu va avea niciodată un sfârșit. Planul Său este să continue să adauge fii și fiice care arată, simt, se comportă ca El și care sunt alcătuiți din aceeași viață spirituală veșnică care se auto-regenerează ca și El, pentru totdeauna! De aceea, scopul pe care Dumnezeu și-a pus-o înaintea Sine este o speranță pe care nici măcar El nu o va împlini vreodată. Nesfârșit, etern, creând pentru totdeauna o familie în continuă expansiune pentru a se bucura și a stăpâni marea creație pe care El a făcut-o deja - și pentru a ne avea pe tine și pe mine să participăm la creațiile viitoare fără sfârșit. Un plan ocupat, practic, interesant, provocator, continuu, care oferă un motiv etern de a trăi.

Nu există plictiseală în acel plan. Niciodată un moment în care interesul tău nu se va epuiza. Nici un dosar mitic, cu sunet religios, despre un tărâm spiritual care nu poate fi niciodată niciodată, unde nu faci nimic pentru totdeauna - ci o muncă veșnică de a crea, de a guverna! rezolvarea problemelor cu beneficii vizibile. ... El are puterea de a te învia ... (Hill DJ. Ceea ce are nevoie lumea acum este... SPERĂ. Adevărul simplu, februarie 1979)

Observați ceva de la un lider întârziat al Bisericii lui Dumnezeu:

„Dacă un om moare, va trăi din nou?” (Iov 14:14). Acesta ar trebui să fie un timp de SPERĂ, pentru că, chiar dacă ACEASTA LUME moare – și va muri – va urma **o ÎNVIERE a unei lumi noi și mai bune** – o lume în PACE – o lume a mulțumirii, fericirii, abundenței, BUCURIEI! Doamne ajuta sa intelegem! Nu doar existența continuă, ci viața plină, fericită, interesantă și ABUNDANTĂ! Da — și asta pentru TOATE ETERNITATEA! (Armstrong HW. Care este scopul învierii? Vestea bună, martie 1982)

Deoarece mulți nu înțeleg pe deplin Scriptura, ei au promovat opinii, cum ar fi modul în care predau viziunea beatifică, care nu sunt pe deplin în concordanță cu planul lui Dumnezeu.

Privind la Dumnezeu, nu facem, în sine, eternitatea mai bună. Deși El ne binecuvântează pentru totdeauna cu siguranță va face acest lucru (comparați Psalmul 72:17-19).

Toate Lucrurile au fost create pentru Isus

Noul Testament ne învață acest lucru legat de Isus și de creație:

¹⁵ El este chipul Dumnezeului nevăzut, Cel întâi născut peste toată făptura. ¹⁶ Căci prin El au fost create toate lucrurile din ceruri și cele de pe pământ, vizibile și nevăzute, fie că sunt tronuri, fie stăpâniri, fie căpetenii, fie puteri. Toate lucrurile au fost create prin El și pentru El. Coloseni 1:15-16)

² ... Fiul Său, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, prin care și El a făcut lumile; ³ Care fiind strălucirea slavei Sale și chipul expres al persoanei Sale și susținând toate lucrurile prin cuvântul puterii Sale (Evrei 1:2-3)

Acum, am fost pur și simplu creați pentru a-l privi pe Isus pentru eternitate?

Nu.

Observați de ce Isus a spus că a venit:

¹⁰ ... Eu am venit ca ei să aibă viață și să o aibă *mai* mult. (Ioan 10:10)

Având „viață” și având-o „mai din belșug”, Isus ne învață că El a venit ca să putem avea o veșnicie mai bună și că noi putem ajuta să facem veșnicia mai bună.

Dumnezeu nu a creat oamenii cu scopul ca oamenii să se holbeze la El pentru totdeauna.

4. De ce îngăduie Dumnezeu suferința?

Dacă Isus a venit pentru ca noi să avem viață „mai din belșug” (Ioan 10:10), îngăduie Dumnezeu suferința?

Da.

Există un scop pentru asta?

Da.

³¹ Căci Domnul nu va lepăda pentru totdeauna. ³² Deși provoacă întristare, El va arăta îndurare, după mulțimea îndurărilor Sale. ³³ Căci El nu chinuie de bunăvoie, nici nu întristează pe copiii oamenilor. (Plângerile 3:31-33)

Observă că Dumnezeu nu ne chinuie și nici nu ne întristează de bunăvoie. El vrea să facem bine (cf. 3 Ioan 2).

Oamenilor cumsecade li se întâmplă lucruri aparent rele.

Isus nu a păcătuit niciodată (Evrei 4:15), ci a suferit pentru noi (1 Petru 2:21). Și „deși era Fiu, totuși a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit” (Evrei 5:8).

De ce permite Dumnezeu oamenilor să sufere?

Există câteva motive. Una este ca pedeapsă/rezultat al păcatelor noastre pentru a ne încuraja să nu păcătuim și să ne întoarcem la Dumnezeu (Plângeri 3:39-40; Levitic 26:18). Și, ar trebui să înțelegem că Biblia ne învață că Dumnezeu ne pedepsește mai puțin decât merită fărădelegile noastre (vezi Ezra 9:13; Iov 11:6). Acum, chiar și oamenii care cred cel puțin acele părți ale Bibliei își dau seama de asta.

Dar există un alt motiv, mai complicat.

Apostolul Pavel ne spune că „făptura a fost supusă în zadar, nu de bunăvoie, ci din pricina Celui care a supus-o în nădejde” (Romani 8:20). El a mai scris:

¹⁶ De aceea nu ne pierdem inima. Chiar dacă omul nostru exterior piere, totuși omul interior se reînnoiește zi de zi. ¹⁷ Căci suferința noastră ușoară, care este doar pentru o clipă, lucrează pentru noi o greutate de slavă mult mai mare și veșnică, ¹⁸ în timp ce nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care nu se văd. Căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, dar cele care nu se văd sunt eterne. (2 Corinteni 4:16-18)

Oamenii sunt în proces de rafinare – ceea ce include durere și suferință – dar există speranță. Cei care nu sunt chemați în acest veac sunt rafinați într-un fel (Isaia 48:10; Ieremia 9:7), în timp ce cei chemați trebuie să fie rafinați și purificați mai mult ca argintul și/sau aurul (Zaharia 13:9; Psalmul 66:10; Daniel. 11:35, 12:10; 1 Petru 1:7; vezi Apocalipsa 3:18). Prin urmare, există încercări „de foc” în această epocă (1 Petru 1:7; 4:12).

Există o speranță pentru ceea ce va fi mai bun:

⁹ Dar, iubiților, avem încredere în lucruri mai bune cu privire la voi, da, lucruri care însoțesc mântuirea, deși vorbim în felul acesta. ¹⁰ Căci Dumnezeu nu este nedrept să uite lucrarea și munca voastră de dragoste pe care le-ați arătat față de Numele Său, slujind sfinților și slujind. ¹¹ Și dorim ca fiecare dintre voi să arate aceeași sânguință, până la sfârșit, până la sfârșit, ¹² ca să nu deveniți leneși, ci să imitați pe cei care prin credință și răbdare moștenesc făgăduințele. (Evrei 6:9-12)

Prin urmare, trebuie să avem răbdare și să fim încrezători că căile lui Dumnezeu vor avea ca rezultat „lucruri mai bune”.

Suferința îndurată cu răbdare este un semn de iubire:

⁴ Dragostea este îndelung răbdătoare, este bună, dragostea nu invidiază, dragostea nu se laudă, nu se umflă, ⁵ nu se comportă necuviincios, nu își caută lucrurile, nu este provocată, nu impută răul, ⁶ nu se bucură de nelegiuire și se bucură de adevăr; el suportă toate lucrurile, ⁷ crede totul, nădăjduiește totul, îndură totul. ⁸ Dragostea nu eșuează niciodată; (1 Corinteni 13:4-8, Literal Standard Version)

Cuvântul grecesc tradus ca iubire este transliterat ca „agape” — și acest tip de iubire se bucură de adevăr și va suporta toate lucrurile. Un mister al iubirii adevărate este că suferința poate fi implicată în dezvoltarea iubirii. Dragostea adevărată nu va eșua.

Uneori oamenii suferă pentru că fac bine:

¹⁷ Căci *este* mai bine, dacă este voia lui Dumnezeu, să suferi pentru a face bine decât pentru a face rău. (1 Petru 3:17)

Rețineți că cele de mai sus NU SPUNE că este voia lui Dumnezeu să ne provocăm suferință, astfel încât să fim nefericiți. Căile lui Dumnezeu sunt mai înalte decât căile noastre (Isaia 55:8-9) și aspectele iubirii sunt un mister în planul lui Dumnezeu (cf. Efeseni 5:25-32).

Acum, Biblia este clar că există beneficii care vor apărea din suferința care ne afectează:

³ Întristarea este mai bună decât râsul, căci printr-o înfățișare tristă inima este mai bună. ⁴ Inima celor înțelepți este în casa jeliului, dar inima nebunilor este în casa veseliei. (Eclesiastul 7:3-4)

¹⁶ Însuși Duhul mărturisește împreună cu propriul nostru duh, mărturisind că suntem copiii lui Dumnezeu. ¹⁷ Acum, dacă suntem copii, suntem și moștenitori, cu adevărat, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă într-adevăr suferim împreună cu El, pentru ca și noi să fim și proslăviți împreună cu El. (Romani 8:16-17, AFV)

¹⁸ Căci consider că suferințele din timpul prezent nu sunt vrednice *de a fi comparate* cu slava care se va descoperi în noi. (Romani 8:18)

¹² Preaiubiților, să nu credeți că este ciudat cu privire la încercarea de foc care vă va încerca, ca și cum vi s-ar întâmpla ceva ciudat; ¹³ dar bucurați-vă, în măsura în care vă împărtășiți cu suferințele lui Hristos, pentru ca, când se va descoperi slava Lui, să vă bucurați și cu o bucurie nemaipomenită. (1 Petru 4:12-13)

¹¹ Fiule, nu disprețui pedeapsirea Domnului, nici nu urî îndreptarea Lui; ¹² Căci pe cine iubește Domnul îl îndreaptă, ca un tată pe fiul în care se bucură. (Proverbe 3:11-12)

⁵ Și ați uitat de îndemnul care vă vorbește ca despre fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsirea Domnului și nici nu te descuraja când ești muștrat de El; ⁶ Căci pe cine iubește Domnul, îl pedepsește și biciuiește pe fiecare fiu pe care îl primește.”

⁷ Dacă suferi pedeapsirea, Dumnezeu te poartă ca pe fii; căci ce fiu este pe care tatăl să nu-l pedepsească? ⁸ Dar dacă sunteți fără pedeapsă, la care toți au devenit părtași, atunci sunteți nelegitimi și nu fii. ⁹ În plus, am avut părinți oameni care ne-au îndreptat și le-am respectat. Nu vom fi oare cu mult mai ușor supuși Tatălui duhurilor și să trăim? ¹⁰ Căci ei ne-au pedepsit pentru câteva zile după cum li s-a părut mai bine, dar El pentru folosul nostru, ca să fim părtași la sfințenia Lui. ¹¹ Acum nici o pedeapsă nu pare să fie bucură deocamdată, ci dureroasă; cu toate acestea, după aceea dă rodul pașnic al dreptății celor care au fost instruiți de ea. (Evrei 12:5-11)

Suferința este permisă pentru ca oamenii să fie îndreptați, instruiți, să-și construiască caracter și să fie mai buni din ea (vezi și Romani 5:3-4, 8:17; 2 Tesaloniceni 1:3-5; Iacov 1:2-4; 2 Petru 1:5-8; Apocalipsa 21:7-8). Încercările și problemele ajută la construirea credinței, ne învață smerenia, ne învață lecții și ne pot ajuta să ne apropiem de Dumnezeu.

Deși poate părea copleșitor acum, Dumnezeu înțelege și face ca poporul Său să poată suporta acest lucru (1 Corinteni 10:13). În esență, Isus a învățat să o ia pe zi (Matei 6:34). Și ceea ce El a plănuț în viitor este atât de mult dincolo de ceea ce vor fi suferințele fizice în această viață (Romani 8:18).

Isus și poporul lui Dumnezeu au suferit:

¹ De aceea, văzând că și noi suntem înconjurați de un nor atât de mare de martori, lăsând în urmă toată greutatea păcatului care ne înconjoară, să alergăm cu răbdare cursa care ne este pusă înainte, ² cu ochii ațintiți asupra lui Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre, căruia i s-a oferit bucurie, a îndurat crucea {Gr. stauros – țărș}, disprețuind rușinea și ședea la dreapta tronului lui Dumnezeu. ³ Căci luați în considerare cel care a îndurat o asemenea contradicție a păcătoșilor împotriva lui însuși, ca să nu fiți obosiți în sufletele voastre și să leșinați. (Evrei 12:1-3, Jubilee Bible)

Suferința se va termina:

¹² ... Chiar dacă te-am chinuit, nu te voi mai chinui; ¹³ Căci acum îi voi rupe jugul de la tine și-ți voi rupe legăturile. (Naum 1:12-13)

Deși aceasta a fost dată ca o profeție legată de Ninive, alte scripturi confirmă că suferința se va termina (Apocalipsa 21:4) și jugul Satanei va fi rupt (Isaia 14:12-17; Apocalipsa 20:1-3).

Trebuie subliniat că suferința nu rezultă întotdeauna din acțiunile noastre. Noi, ca și Isus, putem suferi pe nedrept:

¹⁹ Căci aceasta este de lăudat, dacă, din cauza conștiinței față de Dumnezeu, cineva îndură întristarea, suferind pe nedrept. ²⁰ Căci ce merit este dacă, când ești bătut pentru greșelile tale, o iei cu răbdare? Dar când faci bine și suferi, dacă o iei cu răbdare, acest lucru este lăudabil înaintea lui Dumnezeu.

²¹ Căci la aceasta ați fost chemați, pentru că și Hristos a suferit pentru noi, lăsându-ne un exemplu, ca să urmați urmele Lui.

²² „Cine n-a săvârșit păcat, nici înșelăciune nu s-a găsit în gura Lui”;

²³ care, când a fost jignit, nu a ocărât în schimb; când a suferit, El nu a amenințat, ci S-a încredințat *Celui* care judecă drept; (1 Petru 2:19-23)

Isus ne-a dat un exemplu în ceea ce privește suferința (1 Petru 2:21-24). La fel ca și profeții (Iacov 5:10-11).

Trebuie să-l imităm pe Isus (1 Petru 2:21-24), precum și pe profetul Pavel (1 Corinteni 13:2) așa cum l-a imitat pe Isus (1 Corinteni 11:1).

Copii

Dar copiii care suferă?

Biblia vorbește despre copiii care suferă. Cel puțin un om s-a născut orb pentru ca „să se arate în el lucrările lui Dumnezeu” (Ioan 9:3). Dar celălalt motiv este ca și ei să construiască caracterul.

Dumnezeu are un plan pentru noi, chiar înainte de a ne naște:

¹⁶ Ochii tăi mi-au văzut substanța, fiind încă neformată. Și în cartea Ta toate au fost scrise : Zilele făcute pentru mine, când încă nu era niciunul dintre ele. (Psalmul 139:16)

Dar copiii care mor, sunt avortați sau uciși la o vârstă fragedă?

În timp ce acestea sunt tragedii umane, Dumnezeu are un plan pentru ele — El nu le-a uitat (cf. Isaia 49:15). Ei, ca și alții nechemați și nealeși în acest veac, vor face parte din a doua înviere (Apocalipsa 20:5, 11). Și, Biblia spune că ei vor trăi din nou, dar acea perioadă timp de 100 de ani conform Isaia 65:20.

Îndreptarea către perfecțiune

În Vechiul Testament, Moise a scris că „lucrarea lui Dumnezeu este perfectă” (Deuteronom 32:4). În Noul Testament, apostolul Iacov a scris:

² Frații mei, socotiți totul de bucurie când cădeți în diferite încercări, ³ știind că încercarea credinței voastre produce răbdare. ⁴ Dar răbdarea să aibă lucrarea ei desăvârșită, ca să fiți

desăvârșiți și desăvârșiți, fără să vă lipsească nimic. ⁵ Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, să ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu generozitate și fără ocară, și i se va da. (Iacov 1:2-5)

Suferința pare să facă parte din trecerea către perfecțiune. Aceasta NU înseamnă că trebuie să ne torturăm în mod intenționat, așa cum o fac unii, ci să suportăm cu răbdare încercările și suferințele pe care le întâlnim.

Și da, asta este mai ușor de scris decât de experimentat – și Dumnezeu știe acest lucru (cf. Evrei 12:11):

⁸ Domnul va desăvârși *ceea ce* mă privește; (Psalmul 138:8)

Dumnezeu lucrează pentru a te desăvârși!

Luăți în considerare că Biblia învață că Isus a învățat ascultarea din suferință:

⁸ Deși era Fiu, totuși El a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit. ⁹ Și, desăvârșit, a devenit autorul mântuirii veșnice pentru toți cei ce Îl ascultă (Evrei 5:8-9).

Adepții săi ar trebui să învețe și asta.

Isus a învățat:

⁴⁸ De aceea veți fi desăvârșiți, așa cum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit. (Matei 5:48)

Înseamnă asta că creștinii sunt acum perfecți?

Nu.

Apostolul Ioan a învățat clar că adevărații creștini încă păcătuiesc și au nevoie de iertare (1 Ioan 1:8-10).

Deci, înseamnă asta că creștinii ar trebui să tragă concluzia, deoarece acest lucru este imposibil, că este în regulă să nu încerci?

Nu.

Creștinii trebuie să învingă cu ajutorul lui Dumnezeu (Romani 12:21; Filipeni 4:13; 1 Ioan 4:4) încercările și încercările din această viață, ceea ce ne ajută să ne apropiem de perfecțiune (Iacov 1:2-4).

Apostolul Pavel, în timp ce suferea de o suferință, a povestit ceva ce i-a spus Isus:

⁹ Și mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns, căci puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune”. (2 Corinteni 12:9)

Suntem perfecționați acum prin ceea ce trecem.

Când creștinii sunt înviați ca copii ai lui Dumnezeu, ei vor fi pe deplin desăvârșiți (cf. Efeseni 4:13; Evrei 11:40).

5. De ce te-a făcut Dumnezeu?

Care e scopul tău?

TU nu ești la fel ca oricine altcineva. Biblia ne învață că „nu toate mădulele au aceeași funcție... individual... Dumnezeu a pus mădulele, pe fiecare dintre ele, în trup, așa cum a vrut El” (Romani 12:4-5, 1 Corinteni 12:18).

Deci, ești diferit. Destinul tău este unic și important. Viața ta are sens.

Care este sensul biblic al vieții tale?

Cine ești tu?

TU ești unul care poate oferi dragoste într-un mod unic.

Și asta este ceva ce vei putea face veșnic.

La mijlocul secolului trecut, Biserica lui Dumnezeu (Ziua a șaptea) a publicat:

Creștinul trăiește nu numai pentru astăzi; el anticipează un mâine mai bun. (Ceea ce crede Biserica lui Dumnezeu. Avocatul Biblic și Vestitorul Împărăției viitoare. 3 octombrie 1949, p. 7)

Dar un creștin nu anticipează pur și simplu un mâine mai bun. Un creștin adevărat își construiește caracterul acum prin încercările, oportunitățile și încercările din viață (cf. Romani 5:1-4) care îl vor ajuta pe creștin să poată contribui personal la „mâine mai bun”.

În cele din urmă, Dumnezeu are planuri speciale pentru TINE personal.

Dumnezeu te-a făcut să oferi iubire în felul tău individual (cf. 1 Corinteni 12:20-13:10).

Dar cum?

În esență, trăim până acum prin credință și ascultare de Dumnezeu în această viață.

Fiind ascultători, făcând alegeri biblice, având credință, practicând iubirea și răbdând până la capăt, creștinii nu numai că vor construi caracterul, ci vor face eternitatea mai bună pentru ei înșiși și pentru ceilalți.

În ceea ce privește credința, deoarece existența lui Dumnezeu este un fapt (cf. Romani 1:20; vezi și cartea gratuită, disponibilă la ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), nu este nevoie de credință pentru a crede că există o Dumnezeu. Chiar și demonii cred și tremură (Iacov 2:19). Cu toate acestea, este nevoie de credință pentru a avea încredere, a crede și a asculta de Dumnezeu. Aceasta face parte din „misterul credinței” (vezi 1 Timotei 3:9; mai multe despre credință pot fi găsite în broșura gratuită, disponibilă online la ccog.org, *Faith for Those God has Called and Chosen*).

Dumnezeu dăruiește Duhul Său Sfânt celor care „ascultă de El” (Fapte 5:32). Acesta, Duhul lui Dumnezeu, este ceea ce face pe cineva un adevărat creștin (Romani 8:9-11).

Creștinii, ei înșiși, vor fi mai târziu schimbați și desăvârșiți la prima înviere (1 Corinteni 15:50-54; Apocalipsa 20:5-6) pentru a ajuta să dăruiască dragoste și să facă de fapt veșnicia mai bună. Această înviere coincide cu cea de-a șaptea și ultima trâmbiță (1 Corinteni 15:52), care este timpul când o parte a misterului lui Dumnezeu va fi terminată (Apocalipsa 10:7).

Apostolul Pavel s-a referit la schimbarea în sine drept „o taină” (1 Corinteni 15:51).

Cei care în prezent sunt necreștini vor avea această oportunitate de schimbare după ce vor învia mai târziu (vezi și cartea gratuită, online la ccog.org, *OFERTA Universală a Mântuirii, Apokatastasis: Poate Dumnezeu să salveze pe cei pierduți într-o epocă viitoare? Sute din scripturi dezvăluie planul de mântuire al lui Dumnezeu*).

Face bine

Dumnezeu este bun (Marcu 10:18; Psalmul 143:10) și face ce este drept (cf. Geneza 18:25).

De asemenea, Dumnezeu dorește să facem binele așa cum îi place Lui (Psalmul 34:14; Evrei 13:16).

¹⁹ Tu ești mare în sfaturi și puternic în lucrare, căci ochii tăi sunt deschiși către toate căile fiilor oamenilor, ca să dai fiecăruia după căile lui și după rodul faptelor lui. (Ieremia 32:19)

⁹ Și să nu ne obosim făcând binele, căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu ne pierdem inima. ¹⁰ De aceea, după ce avem ocazia, **să facem bine tuturor**, mai ales celor care sunt din casa credinței. (Galateni 6:9-10)

⁵ ... Dumnezeu, ⁶ care „va plăti fiecăruia după faptele sale”: ⁷ viață veșnică celor care, prin răbdare în a face binele, caută slava, cinstea și nemurirea; (Romani 2:5-7)

Dumnezeu dorește bine pentru tine și dacă Îl iubești și „ascultă cu adevărat” (Fapte 5:32; Evrei 5:9), așa se va întâmpla totul (Romani 8:28).

Observați următoarele:

²⁴ Nimic nu este mai bun pentru om decât să mănânce și să bea și ca sufletul său să se bucure de bine în munca lui. Și aceasta, am văzut, era din mâna lui Dumnezeu. (Eclesiastul 2:24)

¹² Știu că nimic nu este mai bun pentru ei decât să se bucure și să facă bine în viețile lor, ¹³ și, de asemenea, că fiecare om să mănânce și să bea și să se bucure de binele întregii osteneli - este darul lui Dumnezeu. ¹⁴ Știu că orice va face Dumnezeu, va fi pentru totdeauna. (Eclesiastul 3:12-14)

Cele de mai sus sunt adevărate, în esență pentru că a fi productiv în muncă are scopul de a îmbunătăți lucrurile. Și oamenii ar trebui să se bucure de a fi productivi.

În plus, planul lui Dumnezeu ține cont de ceea ce ți s-a întâmplat. Observați învățăturile Vechiului Testament legate de acestea:

¹¹ Sfatul Domnului rămâne în veac, planurile inimii Lui pentru toate neamurile. ¹² Binecuvântat este neamul al cărui Dumnezeu este DOMNUL , POPORUL pe care I -a ales ca moștenire. ¹³ Domnul SE uită din cer; El vede pe toți fiii oamenilor. ¹⁴ Din locul locuinței Lui , **El privește pe toți locuitorii pământului;** ¹⁵ **El le modelează inimile în mod individual; El are în vedere toate lucrările lor .** (Psalmul 33:11-15)

¹ Căci toate acestea le-am gândit în inima mea, ca să pot spune totul: că dreptii și înțelepții și faptele lor *sunt* în mâna lui Dumnezeu. (Eclesiastul 9:1a)

⁹ Inima omului își plănuiește calea, dar DOMNUL îi îndreaptă pașii. (Proverbe 16:9)

²⁴ Pașii omului sunt ai DOMNULUI ; Cum poate un om să-și înțeleagă propriul fel? (Proverbe 20:24)

⁷³ Mâinile Tale m-au făcut și m-au modelat; (Psalmul 119:73)

¹⁷ ... „Dumnezeu va judeca pe cei drepti și pe cei răi, Căci *există* un timp acolo pentru fiecare scop și pentru fiecare lucrare.” (Eclesiastul 3:17)

Observați, acum, pasaje din Noul Testament:

¹¹ Dar unul și același Duh lucrează în toate aceste lucruri, împărțind fiecăruia separat, după cum dorește *Dumnezeu* Însuși. ... ²⁷ Acum voi sunteți *trupul* lui Hristos și *toți sunteți* mădulare individuale. (1 Corinteni 12:11, 27, AFV)

⁷ Nu vă lăsați înșelați, Dumnezeu nu este batjocorit; căci orice seamănă omul, acela va secera. ⁸ Căci cine seamănă pentru trupul său, din trup va secera stricăciune; (Galateni 6:7-8)

¹⁰ Căci Dumnezeu nu *este* nedrept să uite lucrarea și munca ta de dragoste pe care le-ai arătat față de Numele Său... (Evrei 6:10)

Dumnezeu are un plan pentru TOȚI! Aceasta vă include pe VOI INDIVIDUAL, indiferent dacă sunteți chemat în această epocă sau nu. Și El ia în considerare TOATE LUCRĂRILE TA.

Prin tot ceea ce ai trecut, tot ceea ce ai suferit, tot ceea ce ai realizat etc. te pregătește să faci eternitatea mai bună (dacă nu vei refuza în cele din urmă să susții Împărăția lui Dumnezeu). Tot ceea ce ai trecut te-a pregătit pentru chemarea și lucrarea pe care Dumnezeu o are pentru tine! TU vei putea dăruî într-un mod unic și vei ajuta să faci eternitatea mai bună!

Biblia menționează că, la fel cum corpul are părți precum mâinile și ochii și părți pentru miros, auz și alte lucruri (1 Corinteni 12:12-26), noi toți avem partea noastră unică în planul etern pe care Dumnezeu îl are. Da, rolul tău ar putea fi destul de diferit de cel al celorlalte miliarde de oameni – să nu crezi că Dumnezeu nu are un plan real pentru TINE.

În plus, ești responsabil pentru ceea ce faci (Romani 14:12). Dumnezeu va judeca în funcție de ceea ce faci (Eclesiastul 12:14; Apocalipsa 20:12), precum și de ceea ce nu reușești să faci (Matei 25:24-30). Cu cât faci mai mult ceea ce ar trebui să faci, cu atât vei face eternitatea mai bună pentru tine și pentru alții. Cu cât nu faci mai mult ceea ce nu ar trebui să faci, vei face eternitatea mai bună pentru tine și pentru alții. Dumnezeu este un judecător drept (2 Timotei 4:8).

Biblia ne învață că vom fi răsplătiți conform faptelor noastre (Matei 16:27 ; Romani 2:6; Proverbe 24:12; Ieremia 17:10; Apocalipsa 22:12)! Și din această cauză vom putea ajuta mai mulți oameni (cf. Luca 19:15-19). Biblia spune că după moarte, lucrările noastre ne urmează (vezi Apocalipsa 14:13) – ceea ce înseamnă, în esență, că ceea ce am învățat și am dezvoltat în timp ce fizic ne va modela modul în care vom putea să dăruim și să lucrăm în veșnicie.

Tot ceea ce a făcut Dumnezeu a avut un motiv pentru care (Ezechiel 14:23). Inclusiv durata vieții noastre, care este de obicei un mister pentru noi (cf. Eclesiastul 9:12).

„Aveți credință în Dumnezeu” (Marcu 11:22), deoarece El are motive fantastice pentru tot ceea ce face – chiar și atunci când nu ni se pare întotdeauna așa (comparați Evrei 12:11; Romani 8:28).

Mulți L-au judecat în mod eronat pe Dumnezeu pe baza propriilor concluzii, dar Biblia ne învață și:

⁵ De aceea , **să nu judecați nimic înainte de vreme** , până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse ale întinericului și va dezvălui sfaturile inimilor. Atunci lauda fiecăruia va veni de la Dumnezeu. (1 Corinteni 4:5)

Unele lucruri au fost ascunse. De asemenea, nu știm totul despre niciun om.

Nu toți oamenii sunt la fel. Dumnezeu are un plan individual pentru fiecare dintre noi (1 Corinteni 12:4-12).

Dumnezeu lucrează cu toți pentru ca fiecare dintre noi să aibă rolul nostru în eternitate! După cum ne învață Scriptura:

¹⁷ Lucrarea neprihănirii va fi pacea și efectul dreptății, liniștea și siguranța pentru totdeauna. (Isaia 32:17)

¹¹ Îmi vei arăta calea vieții; În prezența Ta este plinătatea bucuriei; La dreapta Ta sunt plăceri pentru totdeauna. (Psalmul 16:11)

Pace și plăceri pentru totdeauna. O eternitate mai bună!

Ce este ceva ce TREBUIE FACEȚI?

¹¹ Veniți, copii, ascultați-mă; Te voi învăța frica de Domnul. ¹² Cine este omul care dorește viața și iubește multe zile, ca să vadă binele? ¹³ Păzește-ți limba de rău și buzele tale de înșelăciune. ¹⁴ Depărtează-te de rău și fă binele; Căutați pacea și urmăriți-o. (Psalmul 34:11-14)

³ Încrede-te în Domnul și fă binele; Locuiește în țară și hrănește-te cu credincioșia Lui. ⁴ Desfăță-te și în Domnul și El îți va da dorințele inimii tale. (Psalmul 37:3-4)

FACE BINE! AI ÎNCREDERE ÎN DUMNEZEU.

Ce înseamnă toate acestea?

Înseamnă că Dumnezeu a creat ceea ce a făcut pentru ca creația Sa să poată face bine.

Sau mai precis, Dumnezeu a creat tot ce a făcut pentru ca eternitatea să fie mai bună!

Nu este grozav?

³ ... Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Atotputernic! (Apocalipsa 15:3)

¹⁹ O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care ai adunat-o pentru cei ce se tem de Tine, pe care ai pregătit-o pentru cei ce se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor! (Psalmul 31:19)

Bunătatea lui Dumnezeu este mare datorită a ceea ce El ne-a pregătit pentru a veni.

În Evrei 11:4-12, începând cu Abel, aflăm despre diversele numite de Dumnezeu în Vechiul Testament. Și referindu-ne la ei, observați ce ne învață versetele care urmează:

¹³ Toți aceștia au murit în credință, nefiind primit făgăduințele, dar, văzându-le de departe, au fost siguri de ei, i-au îmbrățișat și au mărturisit că sunt străini și pelerini pe pământ. ¹⁴ Căci cei care spun astfel de lucruri declară clar că caută o patrie. ¹⁵ Și cu adevărat, dacă și-ar fi adus aminte de țara din care au ieșit, ar fi avut ocazia să se întoarcă. ¹⁶ Dar acum **ei doresc o țară mai bună, adică o țară cerească**. De aceea lui Dumnezeu nu-i este rușine să fie numit Dumnezeul lor, **pentru că le-a pregătit o cetate**. (Evrei 11:13-16)

Deci, cel puțin de pe vremea lui Abel, oamenii au avut credință că Dumnezeu a avut un plan pentru ceva mai bun și că Dumnezeu este Dumnezeul celor care au înțeles asta cu adevărat. „Cetatea” este Noul Ierusalim care se va coborî pe pământ din ceruri (Apocalipsa 21:2).

Planul este ca lucrurile să se îmbunătățească.

Luați în considerare următoarele din Noul Testament:

¹⁷ De aceea, celui ce știe să facă binele și nu-*l face*, pentru el este păcat. (Iacov 4:17)

Nu înseamnă asta că creștinii trebuie să facă bine?

A face bine înseamnă a face lucrurile mai bune.

Scriitori din biserica timpurie despre a face bine și îndumnezeire

Scriitorii din biserica timpurie au avut o oarecare înțelegere și au dat indicii despre scopul misterului planului lui Dumnezeu.

În secolul al II-lea (d.Hr.) , Policarp din Smirna, care a fost hirotonit de unul sau mai mulți dintre apostolii originari, a scris:

Să fim zeloși în căutarea a ceea ce este bun (Scrisoarea lui Policarp către Filipeni, capitolul 6)

El {Isus} învață... pentru rodul răsplății eterne. (Polycarp, Fragmente de la Victor de Capua, secțiunea 4)

În mod similar, Melito din Sardes, care a fost un succesor mai târziu al lui Policarp, a scris:

El ți-a dat o minte înzestrată cu libertate; El a pus înaintea ta obiecte în număr mare, pentru ca tu, din partea ta, să deosebești natura fiecărui lucru și să alegi pentru tine ceea ce este bun; (Melito. A Discourse Which Was in the Presence of Antoninus Caesar. În Ante-Nicene Fathers by Roberts and Donaldson, Volume 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), tipărire 1999, p. 755)

A învăța să faci bine formează caracterul. Când alegem să facem ceea ce este bine, ajutăm să facem lucrurile mai bune.

Melito a înțeles că Dumnezeu le-a dat oamenilor libertatea de a alege și noi trebuie să alegem ceea ce este bine. În ciuda faptului că Adam și Eva au ales să păcătuiască, ceea ce a adus în esență sclavie (cf. Romani 6:16-17), Melito a explicat:

Dar omul, care prin natură este capabil să primească binele și răul, așa cum pământul pământului este capabil să primească semințe din ambele părți, l-a întâmpinat pe sfătuitoarul ostil și lacom și, atinsându-se de acel copac, a călcat porunca și nu a ascultat de Dumnezeu. (Melito. Omilia despre Paște de Melito, rândul 48)

Melito a înțeles, de asemenea, că Isus a făcut parte din planul de a ne elibera din sclavia păcatului:

Taina Paștilor este nouă și veche, veșnică și vremelnică, stricăcioasă și nestrăicăcioasă, muritoare și nemuritoare... Ei bine, adevărul este că taina Domnului este și veche și nouă... Căci prin glasul profeției a fost că s-a vestit misterul Domnului. ... Acesta este cel care ne-a izbăvit din sclavie în libertate, din întuneric în lumină, din moarte în viață, din tiranie într-o împărăție veșnică și care ne-a făcut o nouă preoție și un popor special pentru totdeauna. (Melito. Omilia despre Paște de Melito, rândurile 2 ,58,61,68)

Da, împărăția este pentru totdeauna, pentru veșnicie. Și prin misterul profeției – profeții care nu au fost înțelese atât de bine cum ar fi trebuit să fie de către liderii religioși din vremea lui Isus – Isus a fost proclamat înainte de venirea Lui (pentru sute de acele profeții, consultați cartea gratuită, online la adresa www.ccog.org intitulat: *Dovada că Isus este Mesia*). Un alt mister asociat cu Paștele este că Isus a frânt pâinea și a dat fiecărui ucenic o bucată unică (cf. Luca 24:30), care, pentru cei care țin în mod corespunzător Paștele creștin (care uneori se numește Euharistia) astăzi, ajută arătați că Dumnezeu are ceva unic pentru fiecare dintre noi și toți suntem oameni speciali.

Irineu de Lyon a pretins că a fost învățat de Policarp din Smirna. Irineu a scris că creștinii au „speranța învierii în veșnicie” (Ireneu. Împotriva ereziei, Cartea IV, capitolul 18, parag. 5). Și da, creștinii înviați vor trăi în veșnicie.

Psalmii învață:

²⁰ Tu, care mi-ai arătat necazuri mari și grele, mă vei învia iarăși și mă vei ridica din adâncul pământului. ²¹ Îmi vei spori măreția și mă vei mângâia din toate părțile. (Psalmul 71:20-21)

După înviere (numită și reînviare) Dumnezeu va spori măreția slujitorilor Săi.

Cât de mult?

Isus a citat partea „voi sunteți dumnezei” (Ioan 10:34) din Psalmul 82:6, care este o învățătură legată de îndumnezeirea supremă pentru cei care vor fi dispuși să trăiască în felul lui Dumnezeu.

Irineu a mai învățat că:

... nu este nimeni altul numit Dumnezeu prin Scripturi, decât Tatăl tuturor și Fiul **și cei care au înfierea** (Ireneu. Adversus) haereses , Cartea a IV-a, Prefață, Versetul 4)

„Am spus: Voi sunteți toți fiii Celui Prea Înalt și zei; dar veți muri ca oamenii.” El le spune, fără îndoială, aceste cuvinte celor care nu au primit darul înfierii, dar care disprețuiesc întruparea generației curate a Cuvântului lui Dumnezeu, înșală natura umană de promovare la Dumnezeu și se dovedesc a fi nerecunoscători față de Cuvântul lui Dumnezeu, care devenit trup pentru ei. Căci pentru acest scop s-a făcut om Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cel care era Fiul lui Dumnezeu s-a făcut Fiul omului, pentru ca omul, după ce a fost luat în Cuvânt, și primind înfierea, să devină Fiul lui Dumnezeu. . Căci în nici un alt mijloc nu am fi putut ajunge la nestrăcătune și nemurire, dacă nu am fi fost uniți cu nestrăcătune și nemurire. Irineu. Adversus haereses , Cartea a III-a, capitolul 19, versetul 1).

Apostolul Ioan a scris:

² Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ceea ce vom fi nu a fost încă arătat; știm că, dacă se va arăta, vom fi asemenea lui, căci îl vom vedea așa cum este. (1 Ioan 3:2, Darby Bible Translation)

Deoarece Isus nu s-a întors încă, creștinii nu s-au schimbat încă pentru a fi ca El – dar a fi astfel schimbat face parte din plan (comparați 1 Corinteni 15:50-53). Există încă ceva mister în ceea ce privește cum vom arăta (1 Corinteni 13:12), dar planul lui Dumnezeu implică îndumnezeirea (Romani 8:29; Fapte 17:29; Matei 5:48; Efeseni 3:14-19; Maleahi 2). :15).

La începutul secolului al II-lea, Ignatie de Antiohia a scris:

Căci nu vreau să mă comport față de tine ca pe un om pe plac, ci ca pe placul lui Dumnezeu, așa cum și Îi plăcești Lui. Căci nici eu nu voi avea vreodată o asemenea [altă] ocazie de a ajunge la Dumnezeu... îndreptățit la cinstea unei lucrări mai bune... Este bine să mă așez din lume la

Dumnezeu, ca să mă învie din nou la El. ... Dă-mi voie să devin hrană pentru fiarele sălbatice, prin mijlocul cărora îmi va fi dat să ajung la Dumnezeu... Doresc băutura lui Dumnezeu, și anume sângele Său, care este iubire nestrăciută și viață veșnică. (Ignatie. Scrisoare către Romani, capitolele 2,4).

El este ușa Tatălui, prin care intră în Avraam și Isaac și Iacov și prooroci, și apostoli și Biserică. Toate acestea au ca obiect atingerea unității lui Dumnezeu (Ignatie. Scrisoarea către Romani, capitolul 9).

Așadar, Ignatie a învățat că scopul poporului lui Dumnezeu era îndumnezeirea și să facă o lucrare mai bună, veșnică.

Mai târziu, în secolul al doilea, Teofil din Antiohia a scris:

Celor care, prin răbdare în a face binele, caută nemurirea, El le va da viață veșnică, bucurie, pace, odihnă și belșug de lucruri bune, pe care nici ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu le-a auzit și nici nu a intrat în inima omului. a concepe. (Theophilus. Către Autolycus, Cartea I, Capitolul 14)

De aceea, de asemenea, când omul a fost format în această lume, este scris mistic în Geneza, ca și cum ar fi fost de două ori așezat în Paradis; astfel încât unul s-a împlinit când a fost pus acolo, iar al doilea se va împlini după înviere și judecată. Căci, la fel cum un vas, atunci când este modelat, are un defect, este remodelat sau refăcut, pentru a putea deveni nou și întreg; tot așa i se întâmplă omului prin moarte. Căci într-un fel sau altul este zdrobit, ca să învie în întregime în înviere; Adică fără pată, drept și nemuritor. ...

Căci dacă l-ar fi făcut nemuritor de la început, l-ar fi făcut Dumnezeu... astfel încât, dacă s-ar înclina spre lucrurile nemuririi, păzind porunca lui Dumnezeu, **să primească de la El drept răsplătă nemurirea și să devină. Dumnezeu** ... Căci Dumnezeu ne-a dat o lege și porunci sfinte; și oricine le păstrează poate fi mântuit și, obținând învierea, poate moșteni nestrăciutimea (Teofil din Antiohia. Către Autolycus, Cartea 2, Capitolele 26, 27, p. 105).

cel care acționează drept va scăpa de pedepsele veșnice și va fi considerat vrednic de viața veșnică de la Dumnezeu. (Theophilus. Către Autolycus, Cartea II, Capitolul 34)

Dar cei ce se închină lui Dumnezeu veșnic, Ei vor moșteni viața veșnică, (Theophilus. Către Autolycus, Cartea II, Capitolul 36)

Și am învățat o lege sfântă; dar avem drept Legiuitor pe Cel care este cu adevărat Dumnezeu, care ne învață să facem dreptate, să fim evlavioși și să facem binele. (Theophilus. Către Autolycus, Cartea a III-a, capitolul 9)

Așadar, Teofil a predat îndumnezeirea și a face bine pentru cei care erau adevărați creștini.

În secolul al treilea, sfântul romano-catolic și episcopul Hipolytus al Romei a scris:

Tatăl nemuririi a trimis în lume pe Fiul și Cuvântul nemuritor, care a venit la om pentru a-l spăla cu apă și cu Duhul; iar El, făcându-ne iarăși la nestrăciutimea suflatească și trupestă, a suflat în

noi suflarea (duhul) de viață și ne-a îmbrăcat cu o panoplie nestrăicătoare. Dacă, așadar, omul a devenit nemuritor, va fi și Dumnezeu. Iar dacă el este făcut Dumnezeu prin apă și Duhul Sfânt după regenerarea stratului, el se găsește a fi și moștenitor împreună cu Hristos după învierea din morți (Ipolit. Discursul despre Sfânta Teofanie, capitolul 8).

Căci, progresând în virtute și dobândind la lucruri mai bune, „întinzându-ne la cele ce sunt înainte”, {Filipeni 3:13, KJV}, conform cuvântului fericitului Pavel, ne ridicăm mereu la frumusețea mai înaltă. Mă refer, totuși, desigur, la frumusețea spirituală, astfel încât și nouă să se poată spune în continuare: „Regele a dorit mult frumusețea ta”. (Hipolit. Fragmente din comentariile scripturale ale lui Hippolit)

Astfel, Hippolit a învățat îndumnezeirea și că creștinii, progresând în virtute, obțin lucruri mai bune.

În secolul al IV -^{lea}, sfântul greco-roman și episcopul Ambrozie de Milano a învățat:

Atunci o fecioară a zămislit, iar Cuvântul s-a făcut trup pentru ca trupul să devină Dumnezeu (Ambrozie din Milano. Despre feciorie (Cartea I, capitolul 11).

În secolul al IV -^{lea}, sfântul greco-ortodox și episcopul Ioan Gură de Aur a scris:

... omul poate deveni Dumnezeu și un copil al lui Dumnezeu. Căci citim: „Am spus: Voi sunteți dumnezei și toți sunteți fii ai Celui Prea Înalt” (Ioan Gură de Aur. Omilia 32 despre Faptele Apostolilor).

Îndumnezeirea a fost înțeleasă ca un scop pentru oameni cel puțin încă de pe vremea lui Isus.

Misterul rasei?

Oamenii vin într-o varietate de culori, forme și înfățișări.

Nicio rasă nu este superioară niciunei alte rase.

Mulți oameni trăiesc în țări în care rasa lor domină. Ei învață diverse lecții.

Unii oameni trăiesc în țări în care rasa lor este foarte discriminată. Ei învață diverse lecții.

Unele sunt un amestec de mai mult de o rasă. Ei învață diverse lecții.

Unii oameni trăiesc în țări care acceptă mai multe rase. Ei învață diverse lecții.

Și există variații între aceste scenarii, care duc parțial la învățarea diferitelor lecții.

Cu toții ne-am descins din Adam și Eva (Geneza 3:20), iar mai târziu din urmașii fiului lui Noe și ai soțiilor lor.

În timp ce înainte de Adam și Eva au existat hominide de diferite tipuri, toți oamenii moderni au descins din Adam și Eva – deci, da, toți facem parte din rasa umană, din familia lui Adam și Eva.

Noul Testament menționează „misterul dintre neamuri” (Coloseni 1:27).

Primul loc în care întâlnim termenul Neamuri este în Geneza 10, unde arată că după potop, copiii lui Noe au avut copii și s-au mutat în diferite locuri și au fost progenitorii diferitelor rase și ai multor grupuri etnice.

Din perspectiva mântuirii, nu există nicio diferență între evreu sau neam, israelit sau ne-israelit (Coloseni 3:9-11), „căci nu este părtinire față de Dumnezeu” (Romani 2:11). „Ei vor veni de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi și vor ședea în Împărăția lui Dumnezeu” (Luca 13:29).

Acestea fiind spuse, de ce soiurile?

Ei bine, asta tinde să aibă ca rezultat oamenii care au seturi diferite de experiență.

Dar ce zici de indivizi, nu doar de grupuri de oameni?

Planul lui Dumnezeu ia în considerare TOATE experiențele tale individuale (Galateni 6:7-8; Evrei 6:10; Psalmul 33:11-15).

Biblia menționează că, așa cum corpul are părți precum mâinile și ochii, și părți pentru miros, auz și alte lucruri, toate în corp au un rol:

¹⁴ Căci, de fapt, trupul nu este un mădular, ci mai multe.

¹⁵ Dacă piciorul ar spune: „Fiindcă nu sunt o mână, nu sunt din trup”, nu este oare deci din trup? ¹⁶ Și dacă urechea ar spune: „Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup”, nu este deci din trup? ¹⁷ Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă întregul ar fi auzul, unde ar fi mirosul? ¹⁸ Dar acum Dumnezeu a pus mădulele, pe fiecare dintre ele, în trup, după cum voia El. ¹⁹ Și dacă toți ar fi un mădular, unde ar fi trupul?

²⁰ Dar acum, într-adevăr, sunt multe mădule, dar un singur trup. ²¹ Și ochiul nu poate spune mâinii: „Nu am nevoie de tine”; nici din nou capul la picioare: „Nu am nevoie de voi”. ²² Nu, mai degrabă, acele mădule ale corpului care par a fi mai slabe sunt necesare. ²³ Iar acelor mădule ale trupului pe care le considerăm mai puțin cinstite, acestora le acordăm o cinste mai mare; iar părțile noastre neprezentabile au mai multă modestie, ²⁴ dar părțile noastre prezentabile nu au nevoie. Dar Dumnezeu a alcătuit trupul, dând o cinste mai mare părții care îi lipsește, ²⁵ ca să nu fie schismă în trup, ci mădulele să aibă aceeași grijă unul față de celălalt. (1 Corinteni 12:14-26)

Observați că unul dintre motivele pentru care avem diferențe este faptul că putem avea aceeași grijă față de altul, ceea ce înseamnă că diferențele sunt menite să ne ajute să dăm iubire în moduri diferite.

Acum, unii ar putea spune că este mai greu să trăiești dacă ești de o anumită rasă, înălțime, mai slab etc.

Și într-un fel este adevărat.

Totuși, asta face parte din plan:

²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebunești ale lumii, ca să facă de rușine pe cei înțelepți, și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii pentru a face de rușine cele puternice; (1 Corinteni 1:27)

Dumnezeu a făcut ca oameni de diferite culori, forme etc. să fie parte a unui singur trup (Romani 12:4-5; 1 Corinteni 12:12-14).

Toți vor avea o oportunitate de mântuire.

Toți cei care acceptă această ofertă vor putea să ofere dragoste într-un mod unic pentru a face eternitatea mai bună pentru ei înșiși și pentru toți ceilalți – având diferite rase, etnii și înfățișări în această epocă va contribui la ca epoca viitoare a eternității să fie mai bună decât ar fi altfel. avea.

Muncă pentru a face bine

Solomon a scris că oamenii trebuie să ia în considerare lucrarea lui Dumnezeu (Eclesiastul 7:13). Mulți oameni nu înțeleg lucrarea lui Dumnezeu sau o consideră suficient de bine – dar ar trebui să (cf. Matei 6:33). Există o lucrare de făcut acum pentru a sprijini (Matei 24:14, 28:19-20; Romani 9:28; 2 Corinteni 9:6-8; Apocalipsa 3:7-10). Și asta este bine de făcut (cf. 2 Corinteni 9:6-14; Apocalipsa 3:7-13).

De peste două duzini de ori (NKJV), Biblia spune în mod specific „să faci bine”. Facem bine lucrând pentru a-i ajuta pe alții. Facem bine iubindu-l pe Dumnezeu și pe aproapele nostru (Matei 22:37-39) – alți oameni.

Creștinii trebuie să sprijine lucrarea lui Dumnezeu pentru a ajunge la alții (Matei 24:14, 28:19-20; Romani 10:15, 15:26-27).

Scopul muncii este de a îmbunătăți lucrurile:

⁵ Planurile celui harnic duc cu siguranță la belșug (Proverbe 21:5a)

²³ În orice muncă este profit (Proverbe 14:23)

²³ În orice muncă există un avantaj (Proverbe 14:23, traducerea literală a lui Young)

Munca ar trebui să ofere un beneficiu (avantaj) tuturor.

Apostolul Pavel a scris:

¹² De aceea, preaiubiții mei, după cum ați ascultat întotdeauna, nu numai ca în prezența mea, ci și mai mult acum în absența mea, lucrați cu frică și cutremur mântuirea voastră; ¹³ Căci Dumnezeu este Cel ce lucrează în voi și să voiți și să faceți, după bunăvoința Lui. (Filipeni 2:12-13)

Trebuie să lucrăm pentru plăcerea lui Dumnezeu, care este să creștem iubirea și să facem eternitatea mai bună.

Dumnezeu are o treabă pentru fiecare dintre noi:

¹⁵ Tu vei chema, și eu îți voi răspunde; Vei dori lucrarea mâinilor Tale. (Iov 14:15)

Și TU ești lucrarea mâinilor lui Dumnezeu! El are un plan pentru tine și implică să faci o lucrare pentru a ajuta la îmbunătățirea eternității.

Scriitoarea Maria Popova a făcut următoarea observație:

Misterul a ceea ce te face pe tine și pe tine în copilărie aceeași persoană, în ciuda unei vieți de schimbări este, până la urmă, una dintre cele mai interesante întrebări ale filosofiei. (Popova M. Grace Paley despre arta de a îmbătrâni. Culegerile creierului, 3 septembrie 2015)

Deși acesta este un mister pentru mulți, nu este un mister pentru Dumnezeu. Dumnezeu lucrează cu noi toți pentru a ne ajuta să fim cei mai buni. Precum și pentru a-i ajuta pe alții.

Luați în considerare că motivul pentru a inventa lucruri este de obicei acela de a le îmbunătăți.

Motivul pentru care Dumnezeu a „inventat” oamenii a fost pentru a face eternitatea mai bună.

Pavel și Barnaba au spus:

¹⁸ Toate lucrările Lui sunt cunoscute lui Dumnezeu din veșnicie. (Faptele Apostolilor 15:18)

Dumnezeu a creat oamenii și i-a așezat pe acest pământ ca parte a planului Său de lucrare bună:

⁸ Căci prin har ați fost mântuiți prin credință, și aceasta nu de la voi înșivă; este darul lui Dumnezeu, ⁹ nu al faptelor, ca să nu se laude cineva. ¹⁰ Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Hristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit dinainte ca să umblăm în ele. (Efeseni 2:8-10)

Toți oamenii?

Toți cei care acceptă planul lui Dumnezeu vor face eternitatea mai bună. Și aceia vor fi toți cei care au trăit vreodată, cu excepția celor incorigibil de răi (pentru mai multe detalii despre asta, consultați cartea noastră online gratuită: *OFERTA Universală a Mântuirii, Apocatastasis: Poate Dumnezeu să-i salveze pe cei pierduți într-o epocă viitoare? Sute de scripturi dezvăluie planul lui Dumnezeu de mântuire*).

Isus a declarat că există un loc pentru fiecare dintre noi:

¹ „Nu lăsați inimile voastre tulburate. Tu crezi în Dumnezeu; crede și în Mine. ² În casa Tatălui Meu sunt multe camere. Dacă nu ar fi fost așa, ți-aș fi spus că plec să-ți pregătesc un loc? ³ Și dacă Mă voi duce și vă pregătesc un loc, Mă voi întoarce și vă voi primi în fața Mea, ca și voi să fiți unde sunt Eu. (Ioan 14:1-3, BSB)

Un loc pentru TINE înseamnă că Isus promite un loc care va fi cel mai bun pentru tine. Pentru abilitățile tale. Nu vă faceți griji că nu puteți fi un membru fericit și contribuitor al Împărăției lui Dumnezeu. Dumnezeu este credincios să termine lucrarea pe care El a început-o în voi (cf. Filipeni 1:6).

Planul lui Dumnezeu pentru ființele umane va dura pentru totdeauna:

¹⁴ Știu că orice va face Dumnezeu, va fi pentru totdeauna. (Eclesiastul 3:14)

Biblia arată că Isus, Însuși, a venit să îmbunătățească lucrurile:

⁶ ... El este, de asemenea, Mijlocitorul unui legământ mai bun, care a fost stabilit pe făgăduințe mai bune. (Evrei 8:6)

Creștinii au o speranță în bine – și acest lucru ar trebui să fie mângâietor:

¹⁹ ... este aducerea unei speranțe mai bune, prin care ne apropiem de Dumnezeu. (Evrei 7:19)

¹³ Dar nu vreau să fiți ignoranți, fraților, cu privire la cei care au adormit, ca să nu vă întristați ca pe alții care nu au nădejde. ¹⁴ Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa și Dumnezeu îi va aduce cu El pe cei care dorm în Isus.

¹⁵ Pentru că, prin cuvântul Domnului, vă spunem că noi, cei vii și rămânem până la venirea Domnului, nu îi vom preceda în niciun caz pe cei adormiți. ¹⁶ Căci Domnul Însuși se va coborî din cer cu un strigăt, cu glas de arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu. Și cei morți în Hristos vor învia primii. ¹⁷ Atunci noi, cei vii și care rămânem, vom fi răpiți împreună cu ei în nori, ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh. Și astfel vom fi mereu cu Domnul. ¹⁸ Așadar, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte. (1 Tesaloniceni 4:13-18)

³⁴ ... știind că aveți o posesie mai bună și durabilă. (Evrei 10:34, Biblia Literală Bereană)

Dumnezeu a creat tot ce a făcut pentru ca eternitatea să fie mai bună. Va fi mai bine pentru totdeauna (cf. Ieremia 32:38-41).

A face lucrurile mai bune pentru noi îi place lui Dumnezeu, care este și mai bine. Și da, Dumnezeu poate fi mulțumit (cf. Evrei 11:5, 13:16; 1 Petru 2:19-20, NLT) – nu este mai bine și pentru Dumnezeu?

Dumnezeu a creat ceea ce a făcut pentru ca eternitatea să fie mai bună.

De aceea El a creat universul și de aceea a creat bărbați și femei.

Planul lui Dumnezeu îi include pe toți cei care vor asculta chemarea Lui în această epocă (vezi și: *Te cheamă Dumnezeu?*) și pe alții în veacul viitor (vezi și cartea online gratuită: *OFERTA Universală a Mântuirii. Apokatastasis: Poate Dumnezeu să salveze pe cei pierduți în o veac care va veni? Sute de scripturi dezvăluie planul de mântuire al lui Dumnezeu*).

Creștinii trebuie să înțeleagă că partea lor individuală este să facă eternitatea mai bună.

Dar acest lucru TREBUIE să se facă în felul lui Dumnezeu.

¹² Există o cale care i se pare dreaptă omului, dar sfârșitul ei este calea morții. (Proverbe 14:12; 16:25)

Există oameni care cred că fac lumea mai bună în multe feluri. Și atâta timp cât se aliniază cu căile lui Dumnezeu, sperăm că sunt.

Cu toate acestea, există oameni care cred că fac lumea mai bună atunci când protestează în favoarea dreptului la avort și a diferitelor forme de imoralitate denunțate de Biblie.

Există oameni care cred că fac lumea mai bună atunci când promovează practicile păgâne ca fiind bune.

Din păcate, cei mai mulți oameni se persuadează și au încredere în părerea celorlalți, în tradițiile mai vechi, în dorințele lor și/sau în inima lor asupra Bibliei. Cu toate acestea, scriptura avertizează:

⁹ „Inima este înșelătoare mai presus de toate, și deznădăjduit de rea; Cine poate ști? ¹⁰ Eu, Domnul, cercetez inima, încerc mintea, ca să dau fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui. (Ieremia 17:9-10)

Ai o inimă dispusă să faci lucrurile în felul lui Dumnezeu?

Într-adevăr? Cu adevărat?

Sper să faci.

În timp ce Dumnezeu vrea ca oamenii să facă binele, cei cu inimi înșelătoare nu fac acest lucru:

²⁰ Cine are o inimă înșelătoare nu găsește bine, iar cel care are o limbă stricată cade în rău. (Proverbe 17:20)

Chiar și atunci când lucrurile par dificile din perspectivă fizică, ai încredere în Dumnezeu:

⁹ Temeți-vă de Domnul, voi sfinții Lui! Nu este nevoie pentru cei care se tem de El. ¹⁰ Puietii de lei sunt lipsiți și suferă de foame; Dar celor ce caută pe Domnul nu le va lipsi niciun lucru bun. (Psalmul 34:9-10)

³¹ „De aceea, nu vă îngrijorați, zicând: „Ce vom mânca?” sau 'Ce să bem?' sau „Ce ne vom îmbrăca?” ³² Căci după toate aceste lucruri le caută neamurile. Căci Tatăl vostru ceresc știe că aveți nevoie de toate aceste lucruri. ³³ Dar căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate aceste lucruri vi se vor adăuga. ³⁴ De aceea nu vă îngrijorați de ziua de mâine, căci mâine se va îngrijora de lucrurile lui. Suficient pentru zi este propria sa necaz. (Matei 6:31-34)

Pentru a-ți maximiza potențialul pentru tine și pentru ceilalți, ai încredere în Dumnezeu și ai-L ca consilier în luarea deciziilor:

⁵ Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te sprijini pe priceperea ta; ⁶ Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va îndrepta căările. ⁷ Nu fii înțelept în ochii tăi; Teme-te de Domnul și depărtează-te de rău. ⁸ Va fi sănătate pentru trupul tău și putere pentru oasele tale. (Proverbe 3:5-8)

Nu fi atât de înțelept în ochii tăi încât să nu te încrezi pe deplin în Dumnezeu.

Mai bine vei avea încredere în Dumnezeu.

Lucrați și sprijiniți lucrarea lui Dumnezeu pentru a ajunge la alții.

6. Există un plan pe termen lung

Acum Dumnezeu este „Cel Înalt și Înalt, care locuiește în veșnicie, al cărui nume este Sfânt” (Isaia 57:15).

Creștinii, ca moștenitori ai lui Dumnezeu acum și copii literal ai lui Dumnezeu care vor fi glorificați împreună cu El în viitorul apropiat (Romani 8:16-17), vor face în cele din urmă același lucru. Creștinii vor locui în veșnicie (deși, spre deosebire de Dumnezeu, toți vom fi avut un început).

Dumnezeu, Însuși, are în minte un plan pe termen lung:

²⁰ Căci făptura a fost supusă zădărniceii, nu de bunăvoie, ci din cauza Celui care a supus-o în nădejde; ²¹ pentru că și creația însăși va fi eliberată din robia stricăciunii în libertatea glorioasă a copiilor lui Dumnezeu. ²² Căci știm că toată făptura geme și lucrează împreună cu durerile de naștere până acum. ²³ Nu numai asta, ci și noi, cei care avem primele roade ale Duhului, gemim în noi înșine, așteptând cu nerăbdare înfierea, răscumpărarea trupului nostru. ²⁴ Căci noi am fost mântuiți în această nădejde, dar nădejdea care se vede nu este nădejde; căci de ce mai speră cineva în ceea ce vede? ²⁵ Dar dacă nădăjdum în ceea ce nu vedem, îl așteptăm cu stăruință. (Romani 8:20-25)

Dumnezeu știa că vor exista dificultăți în creația Sa, dar El are un plan.

Observați trei traduceri ale lui Ieremia 29:11:

¹¹ Căci știu planurile pe care le am pentru tine, zice Domnul, planuri de a te prospera și de a nu-ți face rău, planuri de a-ți da speranță și un viitor. (Ieremia 29:11, NIV)

¹¹ Căci știu gândurile pe care le am față de voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de suferință, ca să vă dau sfârșit și răbdare. (Ieremia 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ Căci cunosc planurile pe care le am cu tine, zice Domnul. „Sunt planuri spre bine și nu spre dezastru, pentru a vă oferi un viitor și o speranță. (Ieremia 29:11, Noua traducere vie)

Unii citează Ieremia 29:11 ca dovadă că Dumnezeu are un plan pentru ei. Și deși Dumnezeu are un plan pentru toți, mulți tind să nu ia în considerare acel verset în context.

Observați ce ne învață Biblia:

¹¹ Căci știu gândurile pe care le am față de voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de rău, ca să vă dau un viitor și o nădejde. ¹² Atunci Mă vei chema și vei merge și Mă vei ruga, iar eu te voi asculta. ¹³ Și Mă vei căuta și Mă vei găsi, când Mă vei căuta din toată inima ta. ¹⁴ Voi fi găsit de tine, zice Domnul, și te voi aduce înapoi din robia ta; Vă voi strânge din toate neamurile și din toate locurile unde v-am izgonit, zice Domnul, și vă voi aduce în locul din care vă fac să fiți duși în robie. (Ieremia 29:11-14)

Observați că planul era exilul. A fi străin, a fi pelerin. Așadar, noi, credincioșii, nu trebuie să fim surprinși că nu ne potrivim întotdeauna. Luați în considerare și ceea ce a scris apostolul Petru:

⁹ Dar voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor al Său special, ca să vestiți laudele Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; ¹⁰ care altădată n-au fost popor, ci acum sunt poporul lui Dumnezeu, care nu au primit milă, ci acum au primit milă.

¹¹ Prea iubiților, vă implor, ca niște străini și pelerini, să vă abțineți de la poftele trupești care se luptă împotriva sufletului, ¹² având purtare cinstită între Neamuri, ca, atunci când vorbesc împotriva voastră ca făcători de rele, să poată, prin faptele voastre bune pe care le țin, slăviți pe Dumnezeu în ziua vizitei. (1 Petru 2:9-12)

¹⁷ Căci a venit vremea ca judecata să înceapă de la Casa lui Dumnezeu; și dacă începe cu noi mai întâi, care va fi sfârșitul celor care nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? ¹⁸ Acum „Dacă cel neprihănit abia se mântuiește, unde se vor arăta cel nelegiuit și cel păcătos?” (1 Petru 4:17-18)

²⁸ Și știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor care sunt chemați după planul Lui. (Romani 8:28)

Uneori suntem confuzi, dar luăm în considerare învățărilor scripturilor:

²⁴ „Învăță-mă și îmi voi ține limba; Fă-mă să înțeleg în ce am greșit. (Iov 6:24)

⁸ „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, nici căile voastre nu sunt căile Mele”, zice Domnul. ⁹ „Căci precum cerurile sunt mai sus decât pământul, așa sunt căile Mele mai sus decât căile voastre și gândurile Mele decât gândurile voastre. (Isaia 55:8-9)

Credeți și înțelegeți că Dumnezeu are un plan și nu face greșeli. Aveți credință (vezi și broșura noastră online gratuită: *Credință pentru cei chemați și ales de Dumnezeu*).

Veți fi mai bine din cauza acestor dificultăți dacă aveți încredere în Dumnezeu (Evrei 12:5-11; Proverbele 3:5-8). Și dacă ați fost chemați, alegeți și credincioși în acest veac (Apocalipsa 17:14), veți domni pe pământ ca regi și preoți (Apocalipsa 5:10) cu Isus în timpul veacului milenar (Apocalipsa 20:4-6). . Vei putea să-i înveți pe oameni calea de a trăi mai bine pentru a-i ajuta în mileniu și în Ultima Mare Zi (cf. Isaia 30:21).

Înțelegeți că atât Tatăl, cât și Fiul suferă din păcatele omenirii (cf. Geneza 6:5-6), plus prin suferința pe care Isus și-a asumat-o să moară pentru păcatele noastre (cf. 1 Petru 4:1). Isus Sa supus în mod voluntar prin aceasta (Ioan 10:18), dar a făcut acest lucru pentru a face veșnicia mai bună.

Există lecții pe care trebuie să le învățăm în această viață pentru a construi tipul de caracter care ne va ajuta să facem eternitatea mai bună.

¹ De aceea, fiind îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, ² prin care avem și prin credință acces la acest har în care stăm și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu. ³ Și nu numai asta, ci și ne lăudăm în neazuri, știind că neazul produce perseverență; ⁴ și perseverență, caracter; și caracter, speranță. (Romani 5:1-4)

⁵ Dar și tocmai pentru aceasta, dând toată sânguința, adaugă la credința ta virtutea, la virtute cunoașterea, ⁶ la cunoaștere stăpânirea de sine, la stăpânire stăpânire, la perseverență evlavie, ⁷ la evlavie bunătate frățască și la bunătate frățască iubire . ⁸ Căci dacă aceste lucruri sunt ale voastre și sunt din belșug, nu veți fi nici sterpi, nici fără rod în cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos. (2 Petru 1:5-8)

S-ar putea să nu crezi că beneficiezi de dificultăți și încercări, dar dacă ești creștin, ar trebui.

Observați ceva ce a scris regretatul Herbert W. Armstrong:

DE CE a pus Dumnezeu Creator OMUL pe pământ? Pentru scopul suprem suprem al lui Dumnezeu de a se reproduce pe sine - de a se recrea pe sine prin obiectivul suprem de a crea caracterul divin drept în cele din urmă în milioane de nenumărați copii născuți și născuți care vor deveni ființe lui Dumnezeu, membri ai familiei lui Dumnezeu. Omul trebuia să îmbunătățească pământul fizic așa cum i l-a dat Dumnezeu, terminând crearea lui (ceea ce îngerii păcătoși au refuzat în mod deliberat să o facă) și, făcând astfel, să RESTAURĂ GUVERNUL LUI DUMNEZEU, cu CALEA de viață a lui Dumnezeu; și mai departe, chiar în acest proces FINALIZAREA CREAȚII OMULUI prin dezvoltarea CARACTERULUI sfânt și drept al lui Dumnezeu, cu însuși consimțământul omului. Odată ce acest caracter perfect și neprihănit este insuflat în om și omul convertit din carnea muritor la spiritul nemuritor, atunci va veni POTENȚIALUL UMAN INCREDIBIL - omul fiind NĂSCUIT ÎN FAMILIA divină a lui Dumnezeu, restabilind guvernarea lui Dumnezeu pe pământ, și apoi participând la finalizarea CREAȚII pe întreaga întindere nesfârșită a UNIVERSULUI! ... Dumnezeu se va fi reprodus de milioane de ori! Deci, în a șasea zi a acelei săptămâni de recreare, Dumnezeu (Elohim) a spus: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră” (Geneza 1:26). Omul a fost făcut să aibă (cu acordul său) o relație specială cu Creatorul său! El a fost făcut în forma și chipul lui Dumnezeu. I s-a dat un spirit (esență în formă) pentru a face posibilă relația (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, pp. 102-103).

Scopul construirii caracterului este de a fi mai bun și de a putea servi mai bine.

Cum construim caracterul?

Ei bine, cea mai bună cale este să-L ascultăm.

Și asta este spre binele nostru.

¹⁹ Chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva ta, că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul; de aceea alege viața, ca să trăiești atât tu, cât și urmașii tăi; ²⁰ ca să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, ca să ascuți de glasul Lui și să te agăți de El, căci El este viața ta și lungimea zilelor tale; și să locuiți în țara pe care Domnul a jurat-o părinților voștri, lui Avraam, Isaac și Iacov, că le va da lor.” (Deuteronom 30:19-20)

¹² „Și acum, Israele, ce cere Domnul Dumnezeul tău de la tine, decât să te temi de Domnul Dumnezeul tău, să umbli în toate căile Lui și să-L iubești, să slujești Domnului Dumnezeului tău din toată inima ta și din toată inima ta suflet, ¹³ și să **păzească poruncile Domnului și legile Lui, pe care ți le poruncesc astăzi, spre binele tău** ? (Deuteronom 10:12-13)

Observați că Dumnezeu a dat porunci pentru binele nostru.

Ați putea spune că asta a fost în Vechiul Testament și că dragostea este ceea ce este important.

Într-o anumită măsură ai avea dreptate.

Într-o măsură?

Da, în măsura în care ești dispus să te supui poruncilor lui Dumnezeu, care sunt reguli iubitoare pentru binele nostru, ai avea dreptate.

Isus a învățat:

¹⁵ Dacă Mă iubești, păzește poruncile Mele. (Ioan 14:15)

⁹ „Așa cum M-a iubit Tatăl, așa și Eu v-am iubit pe voi; rămâne în iubirea Mea. ¹⁰ Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, așa cum Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui. (Ioan 15:9-10)

Dumnezeu ne-a iubit și ne-a făcut astfel încât să putem accepta și beneficia de acea iubire. Fiecare alegere corectă din punct de vedere biblic, decizie corectă și acțiune corectă pe care o facem ne ajută să construim caracterul. Acest lucru ne va ajuta atât personal, cât și pe alții.

Apostolul Pavel a scris:

¹ Imitează-mă pe mine, așa cum și eu Îl imit pe Hristos. (1 Corinteni 11:1)

¹² ... legea nu este din credință, ci „omul care le face va trăi prin ele”. (Galateni 3:12)

¹² ... porunca sfântă, dreaptă și bună. (Romani 7:12)

Cei care Îl vor imita cu adevărat pe Isus vor crește în harul și cunoașterea lui Isus de-a lungul eternității (2 Petru 3:18) pentru a oferi mai bine dragoste.

Apostolul Iacov și Isus au declarat că dragostea este legată de poruncile lui Dumnezeu:

⁸ Dacă împlinești cu adevărat legea împărătească, conform Scripturii: „Să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși”, bine faci; ⁹ dar dacă arătați părtinire, faceți păcat și sunteți condamnați de lege ca călcători. ¹⁰ Căci cine păzește toată Legea și totuși se poticnește într-un singur punct, este vinovat de toate. ¹¹ Căci Cel ce a zis: „Să nu comite adulter”, a mai zis: „Nu ucizi”. Acum, dacă nu săvârșiți adulter, ci ucideți, ați devenit un călcător al legii. (Iacov 2:8-11)

³⁷ Isus i-a zis: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău”. ³⁸ Aceasta este prima și marea poruncă. ³⁹ Și al doilea este asemănător cu acesta: „Să iubești aproapele tău ca pe tine însuși”. ⁴⁰ De aceste două porunci atârna toată Legea și proorocii.” (Matei 22:37-40)

Scopul poruncilor este de a arăta dragoste (1 Timotei 1:5), de a ne face mai buni și de a-i ajuta pe alții să fie mai buni.

¹³ Să auzim concluzia întregii chestiuni:

Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui ,
căci aceasta este totul pentru om.

¹⁴ Căci Dumnezeu va aduce la judecată orice lucrare,
inclusiv orice lucru ascuns, fie că este bine sau rău. (Eclesiastul 12:13-14)

Cele Zece Porunci nu erau niște reguli sau poveri arbitrare.

Observați ceva din Vechiul și Noul Testament:

¹⁸ Unde nu este revelație, poporul lepadă reținerea; Dar fericit este cel ce păzește legea.
(Proverbe 29:18)

³ Dragi prieteni, deși am fost nerăbdător să vă scriu despre mântuirea noastră comună, acum mă simt nevoit să vă scriu pentru a vă încuraja să luptați cu seriozitate pentru credința care a fost o dată pentru totdeauna încredințată sfinților. ⁴ Căci anumiți oameni s-au strecurat în secret printre voi – oameni care demult au fost puși în cale pentru osânda pe care urmează să o descriu – oameni nelegiuți care au transformat harul Dumnezeului nostru într-o licență pentru rău și care neagă singurul nostru Stăpân și Domn , Iisus Hristos. (Iuda 3-4, NET Biblia)

³ Căci aceasta este dragostea lui Dumnezeu: să păzim poruncile Lui. Și poruncile Lui nu sunt împovărătoare. (1 Ioan 5:3)

Cele Zece Porunci nu sunt o povară, dar păstrarea lor face pe cineva fericit.

În această viață, Dumnezeu dorește ca noi să trăim vieți de succes și fericite -- să ne bucurăm de sănătate bună, de o carieră provocatoare, de o căsnicie frumoasă și de copii fericiți. El promite binecuvântări și protecție specială celor care caută să facă voia Lui și să păzească poruncile Sale!

² Preaiubiților, mă rog să prosperați în toate lucrurile și să fiți sănătoși, așa cum prosperă sufletul vostru. ³ Căci m-am bucurat foarte mult când au venit frații și au mărturisit despre adevărul care este în voi, așa cum voi umblați în adevăr. ⁴ Nu am bucurie mai mare decât să aud că copiii mei umblă în adevăr. (3 Ioan 2-4)

²⁶ „Iată, vă pun astăzi înaintea o binecuvântare și un blestem: ²⁷ binecuvântarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, pe care vi le poruncesc astăzi; ²⁸ și blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului ; Dumnezeul tău, dar abate-te de la calea pe care ți-o poruncesc astăzi (Deuteronom 11:26-28).

¹⁹ Chem astăzi cerul și pământul ca martori împotriva ta, că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul; de aceea alege viața, ca să trăiești atât tu, cât și urmașii tăi; ²⁰ ca să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, ca să ascuți de glasul Lui și să te agăți de El, căci El este viața ta și lungimea zilelor tale; (Deuteronom 30:19-20)

A trăi în felul lui Dumnezeu aduce o fericire care este mai mult decât o plăcere trecătoare. Oferă o asigurare când vremurile sunt grele:

¹³ Fericit este omul care găsește înțelepciunea și omul care dobândește pricepere; ¹⁴ Căci veniturile ei sunt mai bune decât câștigurile argintului și câștigurile ei decât aurul fin. ¹⁵ Ea este mai prețioasă decât rubinele și toate lucrurile pe care le poți dori nu se pot compara cu ea. ¹⁶ Lungimea zilelor este în mâna ei dreaptă, în mâna ei stângă bogăția și cinstea. ¹⁷ Căile ei sunt căi plăcute și toate cărările ei sunt pace. ¹⁸ Ea este un pom al vieții pentru cei care o prind și fericiți toți cei care o țin. (Proverbe 3:13-18)

¹⁵ Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul! (Psalmul 144:15)

²¹ Cine disprețuiește aproapele său, păcătuiește; Dar cel ce are milă de sărac, fericit este. (Proverbe 14:21)

¹⁴ Fericit este omul care este mereu evlavios... (Proverbe 28:14a)

⁵ Fericit este cel care are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov, a cărui nădejde este în Domnul, Dumnezeul său, ⁶ Care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ele; Care păzește adevărul pentru totdeauna, (Psalmul 146:5-6)

A trăi în felul lui Dumnezeu ne face cu adevărat fericiți. Ar trebui să facem asta și să ne rugăm pentru înțelepciune (Iacov 1:5).

Cele Zece Porunci ne-au fost făcute cunoscute pentru a ajuta la construirea caracterului în noi, astfel încât să putem fi mai buni și să facem veșnicia mai bună. Putem, în această viață, să facem propria noastră eternitate mai bună dacă avem cu adevărat încredere în El.

Cu toate acestea, din cauza distorsiunilor de la liderii religioși, apostolul Pavel a fost inspirat să scrie despre „taina fărădelegii” (2 Tesaloniceni 2:7). Potrivit lui Isus, în aceste vremuri de sfârșit, fărădelegea va crește și va face ca dragostea multora să se răcească (Matei 24:12). Din nefericire, acest lucru va duce la timpul final al sfârșitului „Taina Babilonul cel Mare” (Apocalipsa 17:5) – o putere religioasă pe orașul celor șapte coline (Apocalipsa 17:9 , 18). Pentru mai multe despre aceasta și despre cele zece porunci, consultați broșura online gratuită: *Cele zece porunci: decalogul, creștinismul și fiara* .

Planul lui Dumnezeu este unul mai bun

Ultima parte a planului lui Dumnezeu va fi mai bună decât prima parte a planului ca:

⁸ Sfârșitul unui lucru este mai bun decât începutul lui; (Eclesiastul 7:8)

Cu toate acestea, observați un contrast între cei care se îndoiesc de Dumnezeu și poporul real al lui Dumnezeu:

¹³ „Cuvintele tale au fost aspre împotriva Mea , „zice Domnul: „Tu zici: „Ce am vorbit împotriva Ta?” ¹⁴ Ai spus: „Este inutil să slujești lui Dumnezeu; Ce folos este că am păzit porunca Lui și că

am umblat ca niște boci înaintea Domnului oștirilor? ¹⁵ Așa că acum îi numim fericiți pe cei mândri, Căci cei ce fac răutatea sunt înviați; Ei chiar îl ispitesc pe Dumnezeu și pleacă liber.’”

¹⁶ Atunci cei ce se temeau de Domnul au vorbit unii cu alții, Și Domnul ia ascultat și ia ascultat; Așa că a fost scrisă înaintea Lui o carte de pomenire pentru cei ce se tem de Domnul și care cugetă la numele Lui.

¹⁷ „Vor fi ai Mei”, zice Domnul oștirilor, „În ziua în care le voi face piesele Mele. Și îi voi cruța, așa cum omul își cruță fiul care-i slujește.” ¹⁸ Atunci vei discerne din nou între cel drept și cel rău, între cel ce slujește lui Dumnezeu și cel care nu-l slujește. (Maleahi 3:13-18)

Observați următoarea profeție:

⁶ Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat; Și guvernul va fi pe umărul Lui. Și numele Lui va fi numit Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Tată veșnic, Prinț al păcii. ⁷ **De întărirea guvernării Lui și a păcii Lui, nu va fi sfârșit**, Pe tronul lui David și peste împărăția Lui, Să o porunci și să o întemeieze cu judecată și dreptate De atunci înainte, chiar și pentru totdeauna. Râvna Domnului oștirilor va împlini aceasta. (Isaia 9:6-7)

Deci, Dumnezeu Își va spori guvernarea și pacea și nu va avea sfârșit. Nu se termină să îmbunătățească lucrurile.

„Apostolii, așa cum făcuse Isus, au proclamat Evanghelia – VESTIREA BUNĂ a unei LUMI MAI BUNĂ viitoare” (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

Împărăția care vine a lui Dumnezeu este veșnică:

¹³ Împărăția ta este o împărăție veșnică și stăpânirea Ta dănuie în toate neamurile. (Psalmul 145:13)

³ Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică și stăpânirea Lui este din generație în generație. (Daniel 4:3)

²⁷ Atunci împărăția și stăpânirea și măreția împărățiilor de sub tot cerul vor fi date poporului, sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate stăpânirile Îl vor sluji și vor asculta. (Daniel 7:27)

Observați că sfinților li se va da o împărăție veșnică. Acest lucru este în concordanță cu ceea ce apostolul Petru a fost inspirat să scrie:

¹⁰ De aceea, fraților, fiți și mai sânguiți să vă faceți chemarea și alegerea sigură, căci dacă faceți aceste lucruri, nu vă veți poticni niciodată; ¹¹ căci astfel vi se va da o intrare din belșug în împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. (2 Petru 1:10-11)

Asta înseamnă că știm toate detaliile?

Nu, dar El ne-a dat capacitatea de a înțelege și a vedea unele dintre planurile Sale:

¹⁰ Am văzut sarcina dată de Dumnezeu cu care trebuie să fie ocupați fiii oamenilor. ¹¹ El a făcut totul frumos la vremea lui. De asemenea, El a pus veșnicia în inimile lor, cu excepția faptului că nimeni nu poate afla lucrarea pe care o face Dumnezeu de la început până la sfârșit. (Eclesiastul 3:10-11)

¹² Căci acum vedem într-o oglindă, vag, dar apoi față în față. Acum știu în parte, dar atunci voi cunoaște așa cum sunt și eu cunoscut. (1 Corinteni 13:12)

⁹ Dar după cum este scris:

„Ochiul n-a văzut, nici urechea nu a auzit, nici nu a intrat în inima omului, lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei ce-L iubesc.” (1 Corinteni 2:9)

Deci, munca este ceva ce Dumnezeu vrea ca oamenii să facă. Dumnezeu îi va pune pe cei care devin ai Săi să facă lucrări pentru a face veșnicia mai bună. Deci putem cunoaște o parte din plan, iar planul este mai bun decât am înțeles.

Chiar și în vremurile Vechiului Testament, unii au întrezărit eternitatea și realitatea planului lui Dumnezeu (cf. Evrei 11:13-16).

Pentru a vă face o idee despre cât de mult mai bună va fi comparată veșnicia în Împărăția lui Dumnezeu cu „acest veac prezent rău” (Galateni 1:4), observați următoarele:

³ Și am auzit un glas tare din cer care spunea: „Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui. Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor. ⁴ Și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor; nu va mai fi moarte, nici înfrustare, nici plâns. Nu va mai fi durere, căci lucrurile dintâi au trecut.”

⁵ Atunci Cel ce ședea pe tron a zis: „Iată, fac toate lucrurile noi.” Și mi-a zis: „Scrie, căci aceste cuvinte sunt adevărate și credincioase”. (Apocalipsa 21:3-5)

⁷ ... Bucuria veșnică va fi a lor. (Isaia 61:7)

¹⁸ Căci consider că suferințele din timpul prezent nu sunt vrednice *de a fi comparate* cu slava care se va descoperi în noi. (Romani 8:18)

Nu numai că se va pune capăt suferinței, ci va exista o adevărată bucurie. Și poți avea o parte care crește această bucurie.

7. Comentarii finale

S-a estimat că au existat un total de 40 până la 110 de miliarde de ființe umane care au trăit (și majoritatea au murit).

Scopul umanității nu este să ne închinăm în zadar lui Dumnezeu pentru a acumula plăceri pentru noi înșine și slavă pentru El. În timp ce eternitatea va fi plină de plăceri pentru noi și Dumnezeu este demn de mai multă glorie decât putem înțelege acum, scopul nostru este să facem eternitatea mai bună și pentru alții.

Isus a făcut un loc pentru fiecare dintre noi (cf. Ioan 14:2), pe măsură ce Dumnezeu ne modelează individual (Psalmul 33:15) pentru a ne desăvârși (Psalmul 138:8). El va duce la bun sfârșit lucrarea pe care a început-o în fiecare dintre noi care suntem dispuși (Filipeni 1:6).

Miliardele dintre noi sunt toți diferiți și avem moduri diferite de a dăru. Rolul nostru suprem este de a face eternitatea mai bună - asta înseamnă că da, TU vei avea un mod unic de a dăru. Dacă nu refuzați în cele din urmă să susțineți Împărăția lui Dumnezeu, veți avea rolul de a face veșnicia mai bună pentru fiecare dintre cel puțin 40 de miliarde și apoi chiar mai mult (cf. 1 Corinteni 12:26; Iov 14:15; Galateni 6:10)!

Biblia ne învață că trebuie să îi „apreciem pe alții mai bine decât” pe noi înșine (Filipeni 2:3). Prin urmare, luați în considerare că aproape toți cei pe care i-ați întâlnit vreodată vor ajuta într-o zi să facă eternitatea mai bună pentru tine (și tu pentru ei). Toți cei cărora i-ați judecat greșit, față de care ați avut prejudecăți, au avut gânduri greșite, poate tăiați în trafic, tratați greșit, precum și cei cu care ați fost amabil, s-ar putea să trebuiască să lucrați. Așa că încercați să „fiți buni unii cu alții, blânziți, iertându-vă unii pe alții, așa cum v-a iertat Dumnezeu în Hristos” (Efeseni 4:32). „Oricât depinde de voi, trăiți în pace cu toți” (Romani 12:18).

Deoarece eternitatea durează o perioadă infinită de timp, consideră că de fapt vei putea cunoaște 40 de miliarde (probabil mai mulți) de oameni mult mai bine decât te cunoști acum!

Poate că trebuie să lucrezi pentru unii pe care ai simțit că Dumnezeu nu i-ar putea folosi niciodată (vezi Matei 21:28-32) – pentru că „mulți care sunt primii vor fi ultimii, iar cei din urmă primii” (Marcu 10:31).

Luați în considerare, în plus, că Biblia ne învață că toți oamenii – inclusiv cei cărora s-ar putea să nu vă pasă prea mult – au potențialul de a fi umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu:

¹⁴ De aceea îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, ¹⁵ de la care este numită toată familia din ceruri și pe pământ, ¹⁶ ca să vă dea, după bogăția slavei Sale, să fiți întăriți cu putere. prin Duhul Său în omul lăuntric, ¹⁷ pentru ca Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; ca voi, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste, ¹⁸ să puteți înțelege împreună cu toți sfinții care este lățimea, lungimea și adâncimea și înălțimea, ¹⁹ să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece cunoștința; **ca să fii plin de toată plinătatea lui Dumnezeu** . (Efeseni 3:14-19).

Trebuie să învățăm și să învățăm mai multe (2 Petru 3:18).

Mai multă cunoaștere a fost profețită pentru timpul sfârșitului (Daniel 12:4) , inclusiv restaurarea lucrurilor pierdute (Matei 17:11).

Se pare că cunoașterea motivului pentru care Dumnezeu a făcut tot ceea ce a făcut este ceva care trebuia să fie mai pe deplin restaurat.

Cum face Dumnezeu asta?

⁹ „Pe cine va învăța el cunoașterea? Și pe cine va face să înțeleagă mesajul? Cele tocmai înțârcate din lapte? Cele trase tocmai din sâni? ¹⁰ Căci trebuie să fie poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, rând peste rând, rând după rând, aici puțin, acolo puțin.” (Isaia 28:9-10)

¹⁰ Dar Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează toate lucrurile, da, lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. (1 Corinteni 2:10)

Deci, uitându-ne la diferite scripturi, putem învăța doctrină. Și dacă suntem conduși de Duhul lui Dumnezeu, putem înțelege și mai mult.

Și cum ar trebui să reacționeze creștinii individuali când se confruntă cu noi cunoștințe teologice?

A te ruga lui Dumnezeu pentru înțelegere, așa cum a menționat Iov, este un pas de făcut:

²⁴ Învăță-mă și îmi voi ține limba; Fă-mă să înțeleg în ce am greșit. (Iov 6:24)

În Noul Testament, bereenii au dat un exemplu nobil:

¹⁰ Atunci frații i-au trimis îndată pe Pavel și pe Sila noaptea la Berea. Când au ajuns, au intrat în sinagoga iudeilor. ¹¹ Aceștia erau mai cinstiți {nobili, KJV} decât cei din Tesalonic, prin aceea că au primit Cuvântul cu toată bunăvoința și cercetau zilnic Scripturile pentru a afla dacă aceste lucruri sunt așa. (Faptele Apostolilor 17:10-11)

O parte din scopul acestei cărți a fost acela de a oferi scripturi, astfel încât toți cei care doresc să poată vedea că așa este. O parte din scopul meu în scris a fost să împărtășesc adevărul lui Dumnezeu tuturor celor care ar putea avea urechi deschise.

Dumnezeu are un plan pentru tine. Dumnezeu te iubește și vrea să-i iubești pe alții. Trebuie să trăiești în conformitate cu modul Lui de viață iubitor. Creșterea iubirii reale: asta poate fi considerată sensul vieții.

Roagă-te să fii de partea lui Dumnezeu (vezi Iosua 5:13-14). „Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?” Romani 8:31).

Biblia ne învață că întreaga creație, inclusiv oamenii, a fost făcută „foarte bună” (Geneza 1:31) și că El a făcut și a binecuvântat ziua a șaptea (Geneza 2:2-3).

Biblia ne învață că, deși Dumnezeu i-a făcut pe oameni drepecți, ei au căutat multe căi greșite (Eclesiastul 7:29) .

Din nou, vă rog să realizați că Biblia ne învață:

⁸ Sfârșitul unui lucru este mai bun decât începutul lui; Cel răbdător cu spirit este mai bun decât cel mândru cu spirit. (Eclesiastul 7:8)

Începutul a fost foarte bun, iar finalul va fi și mai bun.

Dumnezeu a făcut omenirea să se reproducă pe Sine și să facă parte din familia Sa (Maleahi 2:15).

El ne-a făcut să împărtășim slava Sa (Romani 8:17) și să conducem universul (Evrei 2:5-17). Isus a învățat că: „Este mai binecuvântat să dai decât să primești” (Fapte 20:35).

Dumnezeu A FĂCUT omenirea pentru a dăruia iubire (cf. 1 Ioan 4:7-12) și pentru ca în univers să fie mai multă iubire (cf. Matei 22:37-39). Acesta este sensul vieții.

Care este misterul planului lui Dumnezeu? De ce a creat Dumnezeu ceva?

Dumnezeu a creat ceea ce a făcut, astfel încât veșnicia să fie mai bună (cf. Evrei 6:9, 11:16; Filipeni 1:23).

De aceea El a creat universul și de aceea a creat bărbați și femei. El a creat în mod special universul ca o moștenire/moștenire pentru Isus și pentru întreaga omenire.

Oamenii cărora li se acordă viața veșnică vor face eternitatea mai bună.

Planul lui Dumnezeu îi include pe toți cei care vor asculta chemarea Lui în această epocă (vezi, de asemenea, broșura online gratuită *Te cheamă Dumnezeu?*), și pe alții în epoca viitoare (vezi și *OFERTA Universală a Mântuirii, Apokatastasis: Poate Dumnezeu să salveze pe cei pierduți într-un Sute de scripturi dezvăluie planul de mântuire al lui Dumnezeu*).

Creștin sau nu, de ce te-a făcut Dumnezeu?

Scopul tău în această viață este să-ți construiești caracterul, astfel încât să-ți poți maximiza potențialul și să crești cât de mult poți îmbunătăți eternitatea.

Dumnezeu TE-a făcut astfel încât să poți să-ți folosești talentele unice (Matei 25:14-23; Luca 19:11-19) pentru a da dragoste pentru a face eternitatea mai bună!

De aceea Dumnezeu a creat ceea ce a făcut. De aceea Dumnezeu te-a creat.

Biserica lui Dumnezeu continuă

Sediul SUA al Bisericii lui Dumnezeu continuă se află la: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 USA. Avem susținători în întreaga lume și pe toate continentele locuite (toate continentele, cu excepția Antarcticii).

Biserica lui Dumnezeu continuă Informații site

CCOG.ORG Site-ul principal al Bisericii lui Dumnezeu continuă, cu link-uri către literatură în 100 de limbi.

CCOG.ASIA Site web axat pe Asia, cu mai multe limbi asiatice.

CCOG.IN Site web axat pe India, cu unele limbi indiene.

CCOG.EU Site web axat pe Europa, cu mai multe limbi europene.

CCOG.NZ Site-ul web orientat către Noua Zeelandă.

CCOGAFRICA.ORG Site-ul web orientat către Africa.

CCOGCANADA.CA Site-ul web orientat către Canada.

CDLIDD.ES Acesta este un site în totalitate în limba spaniolă.

CG7.ORG Aceasta este orientată către păzitorii zilei a 7-a de Sabat.

PNIND.PH Site web axat pe Filipine, cu ceva tagalog.

Radio & YouTube Video Channels

BIBLENEWSPROPHECY.NET Bible News Prophecy online radio.

Bible News Prophecy channel. Sermonettes on YouTube, BitChute, Brighteon, & Vimeo.

CCOGAfrica channel. YouTube and BitChute video messages from Africa.

CCOG Animations Animated messages on YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Sermons on YouTube and BitChute respectively.

Site-uri web de știri și istorie

CHURCHHISTORYBOOK.COM Site-ul de istorie a bisericii.

COGWRITER.COM Site-ul de știri, istorie și profeție

(Back cover)

Biblia dezvăluie multe mistere

Biblia vorbește despre misterul care a fost ținut secret de la începutul lumii (Romani 16:25-27), dar că este revelat în scripturile profetice – „cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15; Iacov 1:18).).

Biblia se referă la multe taine, precum misterul Împărăției lui Dumnezeu (Marcu 4:11), misterul harului (Efeseni 3:1-5), misterul credinței (1 Timotei 3:9), misterul a relației de căsătorie (Efeseni 5:28-33), misterul fărădelegii (2 Tesaloniceni 2:7), misterul învierii (1 Corinteni 15:51-54), misterul lui Hristos (Efeseni 3:4) misterul Tatălui (Coloseni 2:2), misterul lui Dumnezeu (Coloseni 2:2; Apocalipsa 10:7) și chiar Taina Babilonul cel Mare (Apocalipsa 17:5).

Cartea, Taina planului lui Dumnezeu: De ce a creat Dumnezeu ceva? De ce te-a făcut Dumnezeu?, explică prin scripturi multe mistere și ajută la răspunsul la întrebări precum:

Este „Viziunea Beatifică” planul suprem al lui Dumnezeu?

A făcut Dumnezeu oamenii drepti?

De ce există suferință?

Are Dumnezeu un plan pentru TINE?

Are Dumnezeu un plan pentru cei care nu sunt creștini?

Ce legătură are dragostea cu planul lui Dumnezeu?

Este planul lui Dumnezeu ca toți cei care Îi vor răspunde Lui să poată oferi dragoste într-un mod unic pentru a face eternitatea mai bună pentru ei personal și pentru toți ceilalți?

Da, poți ști de ce Dumnezeu a creat ceva și de ce Dumnezeu te-a creat pe TE!